40 jaar Voetbalclub Biezenmortel

40 jaar

Voetbalclub Biezenmortel

Jubileumuitgave bij het 40-jarig bestaan van V.C.B.

1961 - 2001

ISBN-nummer: 09-801585-9-3

Uitgever Stichting Heemcentrum "'t Schoor" Udenhout-Biezenmortel.

stichting heemcentrum
„'t Schoor"
udenhout-biezenmortel

Copyright.
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopie, opname of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord

E. Coppens, voorzitter

40 JAAR V.C.B.

Mij is gevraagd een stukje te schrijven voor het jubileumboek.
Dat doe ik natuurlijk met alle plezier. Maar lang niet alle gebeurtenissen van de afgelopen 40 jaar zijn mij bekend, wel de hoogtepunten, want die hoorde ik ook in Udenhout en later in Helvoirt.

In mijn tweede jaar als voorzitter van V.C.B. krijg ik direct te maken met een fantastisch jubileum. De club bestaat 40 jaar. Dat is niet niks, zeker niet in zo'n kleine gemeenschap. Als je bedenkt dat V.C.B. zo'n 250 leden telt, dan heeft bijna iedereen in Biezenmortel direct of zijdelings met de club te maken.

Uiteraard is er veel veranderd de afgelopen jaren, veel dingen kunnen gewoon niet meer zoals vroeger. Alles is veel commerciëler geworden, jammer genoeg, maar wel logisch. We moeten het nog steeds hebben van veel vrijwilligers. En in deze tijd kun je niet meer van een paar leden, of vrouwen van leden verwachten dat ze gratis de gehele sportaccommodatie een paar keer per week komen schoonmaken, om maar iets te noemen.
Zo zijn er meerdere baantjes waarvan je echt niet kunt verlangen dat ze gratis worden gedaan. Ik baal ervan, dat zelfs bij een club als V.C.B., er zo vaak over geld gepraat

moet worden. Maar als je zonder modderschoenen naar V.C.B. wilt, moet er een verharde weg komen, en dan moet je toch weer op stap voor de financiële middelen.

Mijn mening was en is, dat een voetbalclub in Biezenmortel over een gelijkwaardige accommodatie moet kunnen beschikken zoals onder andere Essche Boys, Nemelaer en VV Helvoirt.
Door ons bestuur is de afgelopen jaren vaak aan de 'bel getrokken' bij B&W van de gemeente Haaren en voordien bij de gemeente Udenhout: ook V.C.B. wil drainage, zodat we in een natte periode kunnen voetballen. Dat is voor ons het belangrijkste: voetbalsport beoefenen, minimaal 2 à 3 keer in de week. B&W van Haaren staan daar ook achter, alles komt goed maar het kan niet in een paar maanden.

Zoals ik reeds vermeld heb, van vroeger weet ik niet alles, toch wil ik een paar herinneringen oproepen waar de club zijn 40-jarig jubileum aan te danken heeft. Ik noem geen namen, ten eerste omdat het er teveel zijn, ten tweede omdat ik bang ben iemand te vergeten. Natuurlijk de oprichters, dat moet toch een hele klus geweest zijn, een voetbalclub oprichten in zo'n klein dorp. Fantastisch toch! Alle bestuursleden en trainers(sters), barpersoneel, begeleiders, terreinverzorgers, commissies, dat moeten de afgelopen 40 jaar honderden mensen zijn geweest. Een uitzondering betreft Pater Monaldus, die nog steeds met V.C.B. is verbonden. Toen ik een paar weken terug voor de jeugd als chauffeur meereed en 'we' bij RKC-Waalwijk een overwinning boekten, moesten alle voetballertjes, terug in Biezenmortel, eerst naar de 'paoter' om de uitslag mede te delen. Aan de manier waarop ze naar binnen renden was te zien dat ze gewonnen hadden. Aan de manier waarop ze weer naar buiten kwamen zag je dat ze bij de pater weer goed ontvangen waren.

Ook zijn er bij zo'n club natuurlijk minder leuke dingen gebeurd de afgelopen 40 jaar. Zo wil ik memoreren dat ons teveel leden zijn ontvallen. Ja zelfs een paar die zich een groot deel van hun leven voor V.C.B. hebben ingezet en reeds op een veel te jonge leeftijd ons hebben verlaten. Voor hun naasten zal dit jubileum jammer genoeg een 'zwart randje' hebben.

Last but not least, wil ik alle sponsors bedanken voor hun bijdrage, vooral ook de sponsors van het 40-jarig jubileum, die een forse duit in het V.C.B.-zakje stopten om alles te kunnen realiseren. Verder onze vaste sponsors die we de komende jaren hard nodig zullen hebben, om onze jeugd tenminste datgene te kunnen bieden, wat de omliggende dorpen hun jeugd aanbieden. Daar is veel geld voor nodig. Gelukkig is het aantal sponsors fors gestegen en hopelijk komen er nog meer bij.

Leden, bestuur, commissies, vrijwilligers, trainers, begeleiders, verzorgers, scheidsrechters, terreinbeheerders, en iedereen die aan V.C.B. zijn steentje heeft bijgedragen, allen bedankt en op naar het gouden jubileum!

Eugène Coppens

Lijst van sponsors:

- *Bakkerij Leo Geerts, Biezenmortel*
- *A. G. van Iersel & Zn., Biezenmortel*
- *Loonbedrijf Biezenmortel*
- *B. A. M. Vermeer Transport, Biezenmortel*
- *Electro Copal B.V., Haaren*
- *Hoppenbrouwers Electrotechniek, Udenhout*
- *Rabobank Berkel Enschot / Udenhout*

Inhoud

pagina

1 TEN GELEIDE 7

2 DE OPRICHTING 11

3 DE PIONIERTIJD 17

4 DE EERSTE KLEEDRUIMTE OP TRIENTJESWEI 23

5 GROEI EN BLOEI 27

6 EEN NIEUW SPORTPARK ROELTJESDIJK 37

7 JEUGDVOETBAL 45

8 VETERANENVOETBAL 53

9 MEISJES/DAMESVOETBAL 59

10 VCB-JEUGD GAAT INTERNATIONAAL 63

11 HET JAARLIJKS PINKSTERTOERNOOI 67

12 OVERIGE ACTIVITEITEN 75

1. Ten Geleide

De Romeinse keizers wisten het al: geef het volk brood en spelen. Tegenwoordig lijkt vooral voetbal bij uitstek het spel om gevoelens van onbehagen, onvrede, agressie, verzet en verontwaardiging in goede banen te leiden. Er is nauwelijks iets anders te bedenken dat de gemoederen zo bezig houdt als voetbal. Dat geldt niet alleen bij topwedstrijden met 22 miljonairs rond een bal, maar ook op lager niveau bij voetbalcompetities van senioren en junioren, het jeugdvoetbal en de veteranenwedstrijden op het lokale veld. Maar ook teamgeest, samenspel en het gezamenlijk bereiken van een doel, maken voetbal tot een veel beoefende sport.

Nadat omliggende dorpen al zijn voorgegaan, komt ook 'Biezenmortel' in de ban van de voetbalsport. Op 29 oktober 1961 wordt de kiem gelegd voor voetbalvereniging V.C.B. Nu, 40 jaar later, is V.C.B. de grootste vereniging in Biezenmortel. Het bestuur wil dit jubileum aangrijpen om terug te blikken naar de geboorte en de onstuimige groei van de club. Het jubileum zal met vele activiteiten en een aangepast feestprogramma worden gevierd.

Er is door het bestuur een werkgroep geformeerd die de feestelijkheden heeft voorbereid. Voor één onderdeel daarvan heeft de werkgroep enige leden en oudleden benaderd met het verzoek hun voetbalherinneringen aan het papier toe te vertrouwen. In combinatie met een historisch onderzoek naar de oprichting en het 'leven' van de vereniging is dit gedenkboek ontstaan.

Het boekje vertelt de geschiedenis van het voetbal in Biezenmortel op drie manieren. Het eigenlijke historische verhaal is opgedeeld in de korte teksten. In twaalf hoofdstukken staat telkens één onderdeel van de clubhistorie centraal. Ter wille van de leesbaarheid is de voorkeur gegeven aan een thematische aanpak van een aantal onderdelen. Bewust is gekozen voor het bij elkaar brengen van gegevens die bij een bepaald onderdeel horen.
Tussen de hoofdtekst zijn enige zogenaamde kaderteksten opgenomen, korte passages, herkenbaar aan de grijze ondergrond en een ander lettertype. In de passages zijn enkele saillante details of opmerkelijke gebeurtenissen uit het V.C.B.-verleden beschreven. Deze teksten laten zich onafhankelijk van de hoofdtekst lezen.
De geschreven geschiedenis van V.C.B. is aangevuld met beelden uit het verleden, die velen zullen herkennen of zich

Elftalfoto, tijdens periode van "wild" voetbal, voor officiële oprichting. Staand: J. Kuijpers, T. Mallens, L. de Gouw, B. v. Iersel, T. Cors. Knielend: P. v. Iersel, W. Mallens, T. Coppens, R. Vissers, W. Kuijpers, J. Brekelmans.

Puppies F-2 2001 Achterste rij: A. Oerlemans, E. v.d. Loo, G. v.d. Loo, T. v.d. Brugge Middelste rij: R. Verhoeven, H. v.d. Brugge, J. v. Hal, S. v.d. Loo, L. kuijpers Voorste rij: S. Oerlemans, J. Oerlemans, B. v.d. Loo.

herinneren. Die beelden liggen vast op de vele foto's met bijschriften die het verleden van V.C.B. voor de ingewijden tot leven wekt.

De werkgroep heeft voor het samenstellen van dit boek dankbaar gebruik gemaakt van de door vele leden en oud-leden aangereikte herinneringen. Bij het redigeren van de tekst en het opmaken van de lay-out hebben wij de hulp ingeroepen van Frans van Iersel en Wim Maarse, beiden verbonden aan Stichting Heemcentrum "'t Schoor" te Udenhout.

Wij zijn veel dank verschuldigd aan de leden en oud-leden die vele prachtige foto's beschikbaar hebben gesteld of hun club-ervaringen aan ons hebben overgedragen.
Allen hiervoor onze hartelijk dank.

Biezenmortel, 1 juni 2001,

De jubileumwerkgroep:
Bert van Hooft
Lucie van Iersel
Kris Mathijssen
Joost Pijnenburg
Jacco van Rooij
Hans Verhoeven
Henk Vermeer

Puppies F-1 2001. Achter: R. Leeuwenstijn Staand: L. Kuijpers, H. v.d. Ven, J. Bertens
Knielend: N. Leeuwenstijn, H. Mallens, R.Oerlemans
Voorgrond: J. Schoenmakers

2. De Oprichting

Het is in onze omgeving opmerkelijk, dat bijna elk dorp zijn eigen voetbalclub heeft. In de gemeente Udenhout wordt in 1927 R.K. Voetbalvereniging S.S.S. opgericht. Bij de start van het voetbalseizoen 1928-1929 speelt de club voor het eerst mee in een regionale competitie. Merkwaardig is, dat gedurende de beginjaren van S.S.S. weinig leden afkomstig zijn uit Biezenmortel. Als reden hiervoor kan men aanvoeren dat de onderlinge contacten tussen de jeugdige bewoners van Biezenmortel en Udenhout niet hecht zijn geweest. Of is een reden dat Biezenmortel dan nog niet in de ban van voetbal is geraakt?

M. v.d. Pas in een kopduel.

In Biezenmortel ontstaat in de vijftiger en zestiger jaren van de vorige eeuw een vorm van straatvoetbal. Enkele jongeren voetballen sporadisch een vriendschappelijke wedstrijd tegen de bewoners van Huize Assisië of leerlingen van de Petrus-school van Udenhout. Ook treden ze in het veld tegen pupillen van het Doofstommen Instituut te St.-Michielsgestel en tegen de Jonge Boerenstand uit Udenhout en uit De Moer. Soms moeten de spelers genoegen nemen met een boerenwei, bezaaid met koeienvlaaien.
In hoofdzaak wordt er gespeeld tegen Huize Assisië, omdat daar een goed veld en kleedruimte voorhanden zijn. In Biezenmortel was geen geschikt veld beschikbaar.
Van een echte club was toen nog geen sprake. Er was nog

geen tenue en zelfs een naam ontbrak. Soms haalde men het noodzakelijke aantal spelers niet. Er werd een wedstrijd gespeeld, als dat toevallig zo uitkwam. Vaak was bepalend of er genoeg spelers bij elkaar getrommeld konden worden.

Onder de Biezenmortelse jeugd laten enkele opgeschoten jongeren horen dat ze toch wel wat anders willen. Zij zien in voetbal een ideale uitlaatklep om hun energie, en wellicht ook hun agressie, op gepaste wijze kwijt te raken.
Die jongeren hebben wel eens tijdens een vergadering van de plaatselijke jeugdvereniging JADO (Jeugd Afdeling Derde Orde) te berde gebracht iets te voelen voor de oprichting van een eigen voetbalclub. Er wordt wel over gepraat maar tot besluiten komt het niet. Kennelijk is de tijd nog niet rijp voor de haalbaarheid van een eigen voetbalvereniging.

Op voorgrond in duel: J. Kuijpers (met witte broek). Op achtergrond M. v.d. Pas.

De thuisbasis voor de aankomende Biezenmortelse jongeren is in die tijd het café van Ties Mallens, gelegen aan de Capucijnenstraat, pal tegenover de kerk. In dat café wordt regelmatig en vol vuur gepraat over voetbal. Dan gebeurt er een ongelukje tijdens een uitwedstrijd op de terreinen van het Doofstommeninstituut te St.Michielsgestel. De enkel van een speler wordt ernstig geblesseerd. Dan blijkt pas dat de spelers niet verzekerd zijn voor blessures en ongevallen. De jongeren vinden het onverantwoord om zo verder te gaan en spreken zich uit om te komen tot een vereniging.
In feite is dit ongeval de directe aanleiding voor de oprichting van een voetbalclub.

Aan de bar van café Mallens valt medio 1961 het besluit enkele mensen te polsen, die kennis van zaken en de nodige contacten hebben om te beoordelen of de oprichting van een eigen club mogelijk zou zijn.
Uiteindelijk zijn er vijf mensen bereid om het nodige voorbereidende werk op zich te nemen en als oprichtingsbestuur te fungeren. Dat bestuur schrijft een oprichtingsvergadering uit op zondag 29 oktober 1961 in het Gemeenschapshuis.
Tijdens die vergadering wordt in Biezenmortel officieel een voetbalclub opgericht onder de naam B.V.C. Deze letters staan voor “Biezenmortelse Voetbal Club”. De vergadering kiest tot leden van het definitieve bestuur de heren Cees van Zon (voorzitter), Ben Derks (secretaris), Ties Mallens (penningmeester), Wim Mallens en Thijs Coppens.

Cees van Zon wordt gekozen omdat hij in de Udenhoutse politiek zit, Ties Mallens vanwege zijn contacten met de jeugd in zijn café en zijn financiële kennis. Thijs Coppens heeft zijn uitverkiezing te danken aan zijn contacten in het zakenleven, terwijl Ben Derks gevraagd wordt vanwege zijn organisatorische kwaliteiten en Wim Mallens

omdat hij veel zakelijke contacten heeft en daarnaast de jeugd een warm hart toedraagt. Alle bestuursleden hebben bovendien nog één punt gemeen: ze zijn allemaal gek van voetbal.

De aanwezigen tijdens de oprichtingsvergadering van 29 oktober 1961 besluiten direct een verzoek te richten tot de KNVB voor inschrijving van de vereniging B.V.C. bij

P. Theobald van Etten (neemt aftrap op achtergrond)
Voorgrond: C. v. Zon (voorzitter)

deze bond. Maar dat levert problemen op, omdat er in ‘s-Hertogenbosch al een club bestaat met dezelfde afgekorte naam. Als dat bekend wordt, veranderen de slimme bestuurders van B.V.C. de naam in V.C.B. wat staat voor Voetbal Club Biezenmortel. Op de vergadering van 3 februari 1962 besluit het bestuur een nieuw verzoek te richten aan de KNVB voor definitieve inschrijving van de club in de registers bij deze bond, nu onder de nieuwe naam. Op 4 augustus 1962 is het zover: V.C.B. is sedert die datum definitief ingeschreven in het register van de KNVB, afdeling Noord-Brabant. De club kan nu mee gaan doen in de competitie en de eerste officiële wedstrijden onder de vlag van de KNVB gaan spelen. De kroon op het werk van het bestuur volgt op 25 oktober 1962, als Koningin Juliana met een Koninklijk Besluit de statuten goedkeurt en de vereniging officieel erkent. De club V.C.B. bestaat nu echt.

V.l.n.r.: W. Kuijpers, P. Kuijpers, W. Kuijpers, A. Oerlemans, F. Berkelmans.

3. De Pionierstijd

Omdat V.C.B. dan nog niet officieel is toegelaten tot de competitie krijgt de club geen toestemming om in het seizoen 1961-1962 competitie-wedstrijden te spelen. Daarom kan gedurende dat seizoen alleen maar vriendschappelijk gevoetbald worden tegen andere vrije teams. Zo treedt V.C.B. in het veld tegen een bijeengeraapt elftal van de Kapucijnen uit Biezenmortel en tegen een club vrienden van Ben Derks uit Batenburg. V.C.B. speelt dan in de kleuren zwart-wit. Het is het eerste tenue van de club. Sedert 1966 speelt de club in oranje shirt, witte kousen met zwarte boord en witte sportbroek. Deze uitrusting is later voornamelijk uit praktische overwegingen weer gewijzigd in een oranje shirt, zwarte sportbroek en zwarte kousen. De kleur van de kousen is later gewijzigd in oranje. In dit tenue speelt V.C.B. nog steeds.

Tegenpartij (onbekend) in witte shirts en zwarte broek. Achterste rij: P. Theobald, C. v. Zon, J. Pijnenburg, W. Vissers, H. v. Iersel, J. Vissers, M. Versteijnen, T. Schapendonk. Voorste rij: R. Oerlemans, N. Kroot, R. Maas, F. Verlouw, J. Kuijpers.

Al spoedig na de oprichting wordt er een trainer aangezocht. Bij gebrek aan een trainingsveld moet de nieuw aangestelde trainer de trainingen organiseren achter het Gemeenschapshuis, op het veldje vóór het huidige Scoutinggebouw. V.C.B. heeft op dat grindterrein vele jaren getraind. De keeperstrainingen vonden daar plaats tegen de schuttingmuur van het klooster. De grond was evenwel bezaaid met puin en sintels. Het gevolg daarvan was vaak dat de keeper, door de spelers onder vuur genomen, na de trainingen badend in het bloed, zweet en soms tranen uit de strijd te voorschijn kwam.

Het eerste competitieseizoen voor V.C.B. is de periode 1962-1963. Half september 1962 gaat de jonge club de competitie in met twee senioren- en één juniorenelftal. Ze spelen fanatiek voetbal, ze gáán er voor. Enkele spelers staan in die tijd bij de tegenstanders bekend om hun harde schot.
Voetbalregels kent men in die tijd in Biezenmortel nog niet, zodat soms problemen ontstaan. Vooral omdat de KNVB bij

K.N.V.B. Lec[illegible]art

Afdeling: 13 NOORD BRABANT
Vereniging: 371 V C B

LIDNUMMER	NAAM		GEBOORTEDATUM	SOORT LID
0047	KUIPERS	J	23-01-41	

ADRES	WOONPLAATS
CAPUCYNENSTRAAT 60	UDENHOUT

KNVB ledenkaart van J. Kuijpers (40-jaar lid VCB)

Eerste elftal eind jaren 60. Staand: J. Vissers, J. Kuijpers, R. Schapendonk, W. Kuijpers, A. Smits, A. v. Vugt, B. v. Iersel, F. Berkelmans, P. Kuijpers. Knielend: M. v.d. Pas, W. Moonen, A. Schapendonk, J. v. Rijswijk, J. v. Vugt

de competitiewedstrijden officiële scheidsrechters aanwijst. Deze mensen hebben het in de beginjaren zwaar te verduren. Als V.C.B. dreigt te verliezen en het publiek het niet eens is met de manier waarop de 'scheids' de wedstrijd leidt wordt deze regelmatig bedreigd, in de trant van: "We verzuipen oe in de Leij". Op den duur is dit ten goede veranderd.

Bij de oprichting van de club beschikt V.C.B. nog niet over een eigen voetbalveld. Janus van Iersel had tevoren al eens gezegd dat hij zou meewerken als het zover zou komen. Het bestuur gaat daarom praten met Janus, met als resultaat dat deze een stuk grasland beschikbaar stelt. Het is een wei met de welluidende naam van "Trientjeswei". De wei ligt langs "de Sticht", in Biezenmortel, bij velen beter bekend

als “Roeltjesdijk”. Voorlopig maakt V.C.B. gebruik van die tijdelijke voetbalwei. Later, op 27 april 1963, tekenen de partijen het huurcontract omtrent het gebruik van “Trientjeswei” voor een periode van 10 jaar. De wei is dan door de zelfwerkzaamheid van de leden al ingericht tot voetbalveld.

De belijning van het eerste veld bestaat uit een uitgestoken richel, waarbij niet nauwkeurig gekeken is naar een vaste breedte. De richel is opgevuld met duinzand, dat op het veld een lichte kleur afgeeft. Kalken kent men in die tijd bij V.C.B. nog niet. Rondom het speelveld komt een afrastering van houten palen met daarlangs een gespannen gladdraad. De palen zijn wit geschilderd.

De vooravond van Biezenmortelsedag, zaterdag 1 september 1962, is de dag van de opening van het nieuwe speelveld. Bij deze gelegenheid wordt op het nieuwe terrein van V.C.B. de eerste wedstrijd gespeeld. Het is een vriendschappelijk duel tussen Sportvereniging S.S.S. uit Udenhout en Voetbalvereniging Haarsteeg uit Haarsteeg. Beide ploegen spelen in de vierde klasse van de KNVB. De spelers van V.C.B. vormen voor aanvang van de wedstrijd een erehaag voor de spelers van de beide gastclubs. De wedstrijd van de senioren is voorafgegaan door een wedstrijd van het jeugdelftal van V.C.B. tegen een jeugdploeg van R.K. S.S.S.

Voor het onderhoud van de grasmat kiest het bestuur aanvankelijk voor een goedkope oplossing. Een schapenhouder uit de buurt krijgt toestemming zijn schapen op het terrein te weiden. Dat leidt tot veel glijpartijen voor de spelers. Dat is een beetje onfris. Daarom heeft deze onderhoudsmethode geen lang leven gekend.

De club heeft de eerste tien jaren in eigen beheer volledig voor het feitelijke onderhoud gezorgd. Dat was mogelijk dank zij de grote inzet van vrijwilligers en financiële steun van gemeente en particulieren.

De openingswedstrijd

In "De Klepperman", het in 1961 verschijnende huis-aan-huis-blad van Biezenmortel, in de editie van 9 september 1962 nr 27, staat letterlijk het navolgende citaat:

V.C.B.NIEUWS

j.l.Zaterdag was het de grote dag voor deze jonge vereniging, onder grote belangstelling werd het nieuwe terrein in gebruik genomen. De eer was aan onze jeugd om de grasmat op haar bruikbaarheid te toetsen. Om 4 uur stonden ze allen aangetreden om de bal aan het rollen te brengen, jammer dat de tegenstand zo sterk was, maar als leeuwen hebben zij er voor gevochten om de achterstand zo klein mogelijk te houden, goed zo jongens het was een prachtige wedstrijd waarin sportiviteit hoogtij vierde, geen enkele maal is er gefloten voor een overtreding, ga zo door en eens winnen jullie.

Om plus minus half zes vertrok, vooraf gegaan door de drumband van Huize Assisië, het eerste elftal van SSS en de Haarsteeg naar het veld. Daar aangekomen nam onze voorzitter het woord, na allen een hartelijk welkom te heten verzocht hij de Heer van Iersel om het lint door te knippen. Ook de Heer Jansen van SSS sprak een woord en bood VCB twee trainingsballen aan.

Tenslotte werd nog het woord gevoerd door Pater Gardiaan. Deze sprak zijn waardering voor onze club uit en beloofde ten allen tijden achter ons te staan.

"Pater Gardiaan dank voor uw woorden wij zullen ze proberen waar te maken met alle hulp en medewerking van

onze spelers". Het grote moment was aangebroken. Tussen een haag van Junioren betrad SSS het veld gevolgd door de Haarsteeg. Het was een aantrekkelijke wedstrijd en aanvankelijk leek het er op dat SSS zou gaan winnen. Met een keihard schot van J.van Rossum vocht Haarsteeg verder tegen een 1-0 achterstand.
Na de rust werd het gelijk en bijna had SSS weer geluk maar de kopbal van Chr.Derks sloeg als een granaat tegen de lat. Vlak voor het einde maakte Haarsteeg er 2-1 van. Gelijkspel was misschien beter geweest.
Zondag om 12 uur trad VCB aan tegen RKSSS 2 om de Tom-Schröderbeker, we hebben verloren, maar eervol. Jongens gezien jullie vechtlust en doorzettingsvermogen kunnen wij in de derde klas mee en zullen we zeker winnen(...).
Het Bestuur. B.Derks.

Tot 1974 heeft de club slechts de beschikking over één veld. Op dat ene veld moet getraind en gevoetbald worden. Iemand weet zich te herinneren dat na een regenbui een groot gedeelte van het terrein last kreeg van plassen. Met het verstrijken van het seizoen veranderde het veld dan ook van een groene grasmat in een zanderige of modderige vlakte.

1969 dames-elftal VCB speelden toen niet in KNVB-verband. Achterste rij: I. v. Vugt, R. Pijnenburg, J. Maas, R. v. Iersel, H. Brekelmans, M. Gubbels. Voorste rij: S. v. Iersel, A. v. Iersel (kind), T. v. Iersel, M. v. Iersel, S. Pijnenburg, A. Pijnenburg, R. Brekelmans.

4. De eerste kleedruimte op Trientjeswei

Als je wilt voetballen is er niet alleen een veld nodig maar ook een kleedgelegenheid. Een wei en doelpalen waren er wel, maar geen kleedruimte. Er zijn minstens twee kleedlokalen nodig en er moet een ruimte komen voor de scheidsrechter.

In de voorbereiding van de competitie van 1962-1963 praat het bestuur regelmatig over de bouw van een kleedgelegenheid nabij het speelveld. In het bestuur was al eens voorgesteld een gemetselde kleedruimte te gaan bouwen en het metselwerk door de leden te laten verrichten. Maar dat zou veel te duur worden. De club had geen midde-

Spelers van het eerste elftal verlaten de eerste kleedruimte van VCB door een haag van jeugdspelers. ± 1970.

kampioenschap VCB-2 mei 1997. Achterste rij: F. v.d. Kinderen, M. Bertens, G. Burgmans, G. v. Heel, J. Schonkeren, R. Vissers, W. Maas, J. v. Vugt. Voorste rij: M. v. Gemert, G. v. Iersel, M. Vermeer, K. v.d. Sande, B. de Groot, W. den Ouden, K. Mathijssen, M. Asseldonk.

len om een dergelijk gebouw op te richten. Goede raad is duur.
Dan komen de zakenrelaties van de bestuursleden goed van pas. Thijs Coppens heeft een goed contact met de Heer Kreber, die op een boerderij aan de Oude Bosschebaan woont. Een delegatie uit het bestuur gaat met hem praten. En het lukt: Kreber stelt het bijzonder op prijs beschermheer te mogen worden van V.C.B. Hij schenkt onmiddellijk een bedrag van f.1500.=. om dat te besteden aan een kleedruimte. De eerste sponsor van V.C.B. is binnen. Helaas duurt de vreugde van zijn beschermheerschap niet lang. De heer Kreber vertrekt in 1965 naar elders en beëindigt daarna zijn ondersteuningen.

Thijs heeft nog meer bruikbare contacten. Hij vraagt aan Ton Buijsters, de latere kunstenaar uit Haaren, een ontwerp te maken van een eenvoudig kleedlokaal. Het gebouw moet zo eenvoudig mogelijk zijn om het met de mankracht van de eigen leden te kunnen opbouwen. Ton Buijsters, een zwager van Thijs, had een opleiding architec-

tuur gevolgd. Ton is bereid gratis een ontwerp te maken. Korte tijd daarna ligt er een bouwtekening bij de gemeente en kan de bouw beginnen. Voorzitter Cees van Zon werkt bij de Houtcentrale in Tilburg. Het is voor hem een kleine moeite om voor een vriendenprijsje aan gebruikt eikenhout te komen.

Een beschermheer gevonden

In de winter van 1961-1962 zit de jonge vereniging met een probleem. Er moet hoog nodig een kleedgelegenheid komen om op waardige wijze de competitie in te kunnen gaan. Maar geld is er niet. Het bestuur besluit na rijp beraad een sponsor te gaan zoeken. Thijs Coppens stelt voor om de heer Ir A.A.Kreber te benaderen en aan hem een financiële bijdrage te vragen.

De werktuigbouwkundige Kreber is afkomstig uit Vlaardingen en woont in een herbouwde (woon)boerderij op de Zandkant op de plaats waar vroeger de familie Melis geboerd heeft. Deze man is directeur-eigenaar van een machinefabriek en zit er warmpjes bij. Kreber ging in die tijd wel eens met Thijs jagen. Er komt een afspraak en Thijs gaat samen met Ties Mallens, de toenmalige penningmeester van V.C.B., op bezoek bij de heer Kreber. Ze worden royaal ontvangen. Ze krijgen direct het gevraagde bedrag om het kleedlokaal te kunnen bouwen en daarbij nog zoveel Franse cognac als ze maar willen. Ze drinken enkele glaasjes van dat lekkere goedje, maar ze vergeten de uitwerking van de drank. Ties kan zich dat bezoek nog zeer goed herinneren. Het is nog winter en erg slecht weer. Beide bezoekers zijn zo beneveld dat ze slechts met veel moeite de weg naar huis terug kunnen vinden. Letterlijk met vallen en opstaan zijn ze uiteindelijk thuis aangekomen.

Beschermheer Kreber denkt ook mee en weet een oplossing voor goedkope dakpannen. Kreber is in die tijd nog dik bevriend met Jan van Iersel, die aan de Biezenmortelsetraat woont. Jan heeft een hele stuik rode dakpannen achter het huis staan, afkomstig van de sloop van de drooghutten van de oude steenfabriek. Kreber weet zijn vriend zover te krijgen dat deze de benodigde dakpannen voor de kleedruimte beschikbaar stelt. Bijna alle bouwmaterialen zijn nu beschikbaar. Niets lijkt een voorspoedige bouw in de weg te staan.

Toch ontstaan er nog onvoorziene problemen. Onder de leden van V.C.B. zitten weliswaar enkele timmerlui, maar die hebben op vele avonden en op de zaterdagen elders beunwerk aangenomen. Dat schiet niet op. En de openingsdag was al vastgesteld! Toen heeft het bestuur Thijs met zijn medewerkers ingeschakeld bij de bouw. De wanden zijn eerst op de grond in elkaar gezet en vervolgens met behulp van de vrachtwagen van Thijs overeind getrokken. Pas daags voor de opening door burgemeester Verhoeven kan vanwege de tijdsdruk de betonvloer worden gestort. De vloer is nog onvoldoende verhard bij de opening, waardoor nu nog de toen achtergebleven voetafdrukken in de betonvloer zichtbaar zijn.

Met de schenking van het eerdergenoemd bedrag en andere schenkingen in natura is de eerste kleedruimte van V.C.B. gerealiseerd. Het houten gebouw omvat twee kleedlokalen voor de voetballers en een kleinere kleedruimte voor de scheidsrechter. Anno 2001, bestaat de eerste kleedruimte nog steeds, maar is nu in gebruik als materiaalhok.

5. Groei en bloei

Bij de opening van het speelveld en de kleedaccommodatie op 26 augustus 1962 zijn bestuur en leden erg tevreden met het resultaat. Maar toch zijn er nog veel wensen. Zo is er in de kleedaccommodatie nog geen stromend water om thee te zetten en ontbreekt voor de spelers de mogelijkheid om zich na de wedstrijd op te frissen. Voor het eerste gaat het bestuur praten met de familie Piet Dekkers-Schellen, de bewoners van het enige aan Roeltjesdijk staande huis. Zij bieden aan voor elke wedstrijd thee te zetten.

In 1964 komt de familie Jo Maas-Schellen in het huis op Roeltjesdijk wonen. Nog in datzelfde jaar laat V.C.B. de openbare waterleiding vanaf huize Maas doortrekken naar de kleedkamers en worden de kleedruimtes verbeterd. Vanaf die tijd kunnen de spelers zich na afloop van een

F-puppies 1992. Achterste rij: F. Vermeer, J. Lukezen, T. v.d. Bersselaar, R. Vermeer, K. Maas. Voorste rij: L. Oerlemans, L. Schapendonk , T. Maas, B. Schapendonk, T. de Jong.

winnaars penalty-bokaal tijdens 25-jarig jubileum VCB. De keeper is: J. van Grinsven van FC Den Bosch. Staand: D. v.d. Leur, J. v. Grinsven, M. v. Gorkom. Voorgrond: T. de Roy.

wedstrijd met koud water wassen. Zolang de provisorische kleedaccommodatie dienst heeft gedaan, zorgde de familie Maas voor de thee tijdens de rust.

De sanitaire voorzieningen in de nieuwe kleedruimtes zijn dan nog erg sober. Er zijn slechts twee waterkranen per kleedkamer, die uitsluitend koud stromend water leveren. Voor de kleine boodschap moet de sportman gebruik maken van een der bomen van het achterliggende broekbos. Voor de grote boodschap is hij aangewezen op de sanitaire ruimte van de familie Maas.
In 1970 komt er een aansluiting op het openbare elektriciteitsnet. Kort daarna komt er een lichtinstallatie op het speelveld tot stand. Het zijn weliswaar slechts bouwlampen maar de spelers vinden dat al een luxe.

In de beginjaren van V.C.B. is het wassen van de shirts van de spelers uitbesteed aan Ida van Vugt, de moe-

der van een paar fanatieke V.C.B.-leden. Elke week wast zij de sportkleren van drie elftallen. Haar beloning: ieder jaar een pak wasmiddel.
Nadat de familie Maas op Roeltjesdijk is komen wonen, neemt Cor Maas de wastaak over. Tegelijk neemt zij het schoonhouden van de kleedkamers op zich.

De thuiswedstrijden vinden plaats vlak voor de voordeur van de familie Maas. Door het niet altijd rustige voetbal en de harde schoten van sommige spelers draait de bal wel eens af. In plaats van in het doel zoekt de bal naar een gat in de muur van de woning van Maas. Vele ruiten zijn aan diggelen geschoten. Ook daarvoor is een oplossing gevonden. De club laat gaashorren maken die elke wedstrijd voor de ramen geplaatst worden. Het aanbrengen van de horren en het later weer opruimen daarvan is jarenlang een taak van Jan Brekelmans, beter bekend als “de Witte”.

Het vervoer van de spelers bij uitwedstrijden is in de beginjaren een probleem. Auto’s zijn er nog niet veel. Maar altijd is er wel een vervoerder te vinden. De oudere leden herinneren zich nog dat zij naar het speelveld van de tegenstander werden gebracht in een dichte bestelbus van Piet Kuijpers. Het is niet vreemd dat er nog werkmateriaal in de bus aanwezig is, zoals een gazonmaaier. Het hele elftal werd daar nog bij gepropt. Misschien niet zo veilig, maar wel gezellig.

In de beginjaren verzorgt ook Ties Mallens bij uitwedstrijden het vervoer van de spelers. Vaak gaat het hele elftal met zijn bestelwagen op pad. Met twaalf personen in een Opel Rekord was geen zeldzaamheid. En dan te weten dat deze auto door ‘Ad de Mulder’ was geconstrueerd uit twee andere schadeauto’s. Ties zegt: “En dan mee oew ôgen dicht over d’n Bosscheweg. Ik riep dan: allemaol oew oge dicht!”

Vele jaren speelt de club de jaarlijkse competities. V.C.B. is een bekende klank geworden in Biezenmortel, een hechte gemeenschap van zo'n 1200 zielen.
Vanuit die kleine gemeenschap is er veel toeloop van nieuwe leden, vooral de afgelopen jaren. Het aantal leden bedraagt nu ongeveer 250, inclusief de niet-actieven.
Er zijn maar weinig leden die niet in Biezenmortel woonachtig zijn of woonachtig zijn geweest. Als V.C.B.-leden uit Biezenmortel vertrekken blijven ze vaak lid. Binnen de vereniging vind je diverse vriendenclubjes die met elkaar binnen en buiten de vereniging op pad gaan. De club is een sociale voortrekker.

V.C.B. heeft in de afgelopen 40 jaren ten behoeve van het eerste elftal vele trainers van buiten Biezenmortel gehaald. Soms voor korte tijd, soms voor langere tijd. Sinds

kampioenschap Eerste elftal 1979-1980 1e klasse Brabantse Bond. Achterste rij: K. Vugts, J. Maas, P. Maas, W. Maas, K. Bertens, G. Neggers, F. Robben, R. Moonen, H. Bruurmijn (trainer). Voorste rij: G. Goutsiers, G. v. Doveren, H. Verlouw, G-J. Mallens, R. Driessen, F. v. Doveren.

kort heeft ook de meisjesgroep een externe trainer.
De trainers van de overige elftallen zijn steeds vrijwilligers uit de eigen gemeenschap. Zo ook de leiders en leidsters voor de jeugdgroepen.

De voetbalclub speelt jaarlijks een competitie in KNVB-verband. Er zijn daarbij afwisselend door de diverse elftallen promoties en degradaties bereikt. Vooral de kampioenschappen worden uitbundig gevierd.

Feestrit na het behalen van het kampioenschap 1968.

rondrit tijdens het behalen van 1e kampioenschap 1968. Op de auto: A. Schapendonk, T. Kroot, F. Berkelmans, A. v.Vugt, J. v. Vugt, A. Smits, G. Oerlemans, R. Maas, T. Schapendonk. Op de voorgrond: J. Coolen.

Foto 13: 1981 VCB winnaar T. Schröderbeker. Achterste rij: P. v.d. Brand, G. Neggers, F. v. Doveren, G. v. Doveren, G-J. Mallens, W. Maas, R. Maas, T. Dobbelsteen, H. Bruurmijn. Voorste rij: K. Bertens, G. Goutsiers, P. Brekelmans, F. Robben, J. Maas, H. Verlouw, B. v. Iersel.

Een regionaal dagblad schreef eens over de resultaten van V.C.B.: “De eerlijkheid gebiedt te zeggen, sportieve hoogtepunten zijn op één hand te tellen. De Brabantse beker die de club in de jaren ’70 wist te veroveren, is er één van. Daarnaast worden overwinningen op verenigingen uit omliggende dorpen als een wereldprestatie gevierd”.

Behalve een kampioenschap valt er bij tijd en wijle iets anders te vieren. Zo viert de vereniging in 1986 haar zilveren jubileum, wat aanleiding is om een uitbundig feest op touw te zetten. Een feestcommissie stelt een uitgebreid feestprogramma samen, bestaande uit diverse activiteiten binnen de club en de organisatie van een voetbaltoernooi voor alle bevriende clubs uit de omgeving.
Ter gelegenheid van dit feest laat V.C.B. een vaantje ontwerpen. Dat vaantje siert nog menige slaapkamer van de leden uit die jaren.

Een van de feestelijke activiteiten tijdens de viering van het 25-jarig jubileum is een voetbalwedstrijd tussen een selectie van V.C.B.-spelers en het Veronica-artiestenelftal. In dat artiestenelftal speelden acteurs en zangers, die op dat moment redelijk bekend waren in Nederland. Een dergelijk evenement is in die dagen een bijzonderheid die vele toeschouwers trekt. De wedstrijd loopt dan ook uit op een happening.
Na de druk bezochte wedstrijd gaan de beide teams de kantine in voor de 'derde' helft. Dat is het begin van een heel gezellige middag en avond.
Een van de spelers is de zanger Jacques Herb. Hij vindt de sfeer heel gezellig en draagt daaraan bij door op die dag en avond verschillende liederen te zingen. Bijna iedereen 'brult' zijn toppers mee. Het hoogtepunt van de avond is een duet van Jacques met het V.C.B.-lid Frits van Doveren. Samen

Tijdens 25-jarig jubileum duet tussen J. Herb en F. v. Doveren.

laten zij het beroemde nummer “Manuela”, over Biezenmortel schallen.

Bij het afsluiten van deze dag worden er afspraken gemaakt met Jacques om voor de officiële viering van het 25-jarig bestaan in september van dat jaar terug te komen. Pater Monaldus nodigt de populaire artiest uit om in het klooster te overnachten, zodat hij op tijd in de kerk kan zijn om de jubileumviering mee te verzorgen. Als die feestdag is aangebroken zingt Jacques tijdens de dienst vol overgave het “Ave Maria”. Zijn slotlied geeft een extra feestelijk tintje aan deze dienst. Veel kerkgangers van toen kijken met veel vreugde terug op deze dag.

Een voorzitter beklimt per auto de trap van “Quatre Bras”

Voorzitters hebben altijd de neiging zich van hun beste kant te laten zien. Dat geldt ook voor V.C.B. Een merkwaardig voorval speelt zich af op zondag 24 maart 1968. Op die zondag is na een spannende wedstrijd tussen V.C.B. 1 en Taxandria 4 uit Oisterwijk een verdiend kampioenschap behaald. Het winnende elftal, vergezeld van hun begeleiders en hun voorzitter Thijs Coppens besluit het behalen van het kampioenschap af te sluiten met een etentje bij restaurant “Quatre Bras” in Udenhout. Buitenshuis eten is in die dagen nog een zeldzaamheid. Daarom wil iedereen wel mee. De voorzitter van de club had in die tijd een bestelwagen, waarmee hij de spelers bij uit-wedstrijden naar de gastvereniging vervoerde. Bij het restaurant aangekomen zegt een speler tegen Thijs: “Je kunt ons het beste boven aan de trap uit laten stappen, maar ik geloof niet dat je tegen de trap op kunt rijden”. Thijs zegt: “Dat kan ik makkelijk. Ik zal het je direct laten zien”. Thijs rijdt met loeiende motor de trap

op. Een klein stukje maar. De bestelwagen stuit met het carter tegen de trapranden aan. Er ontstaat een lek en de auto heeft flinke schade. Thijs maakt er geen probleem van.
De groep verzamelt zich in het restaurant aan een lange tafel. De drank maakt de gasten wat luidruchtig; het personeel en de baas van het restaurant moeten de kampioenen diverse keren tot rust manen. De kampioenen van toen denken met plezier terug aan het etentje bij "Quatre Bras".

Bestuur VCB tijdens 25-jarig bestaan. Achterste rij: A. Heemskerk, T. Kroot, W. v. Kempen, B. v. Rooij. Voorste rij: M. Nelissen, B. v. Iersel, T. Dobbelsteen.

Een Europacupfinale waardig

We schrijven 24 maart 1968. Het eerste elftal van V.C.B. speelt in Oisterwijk een beslissende wedstrijd tegen Taxandria 4 uit die plaats. Ze winnen de wedstrijd met 0-3 en zijn nu kampioen in de 3e klasse van de Brabantse Bond van de KNVB. Dat moet natuurlijk gevierd worden. Het bestuur organiseert een open vrachtauto en rijdt met veel muziek en zang door Biezenmortel en Udenhout. Het bestuur van de club is reuze-blij met het kampioenschap. Eén week na het behalen daarvan, op 31 maart 1968, recipieert het bestuur van V.C.B. in het Gemeenschapshuis van Biezenmortel. De dag wordt voortgezet in café Mallens en mondt uit in een compleet feest voor de V.C.B.-spelers en hun aanhang. Het plaatselijke weekblad schrijft daarover: "een Europa-cupfinale waardig".

Onverwacht jeugdkampioen

Op het eind van de competitie in 1982 wint de Tilbugse voetbalvereniging WSJ van V.C.B. en de overwinnaars denken dat ze kampioen zijn geworden. Bloemen en 'marsen' komen al te voorschijn. De week daarna moet WSJ nog een wedstrijd bij V.C.B. voetballen. Die wedstrijd wint V.C.B. Toen werd geconstateerd dat WSJ teveel dispensatiespelers had ingezet. Dat zijn spelers die te oud zijn om in dit jeugdelftal uit te komen. Als straf worden ze uit de competitie gezet, gediskwalificeerd. Het gevolg: V.C.B. wordt kampioen, omdat die op de tweede plaats was geëindigd.

6 Een nieuw sportpark Roeltjesdijk

Gedurende de eerste jaren van het bestaan van de voetbalclub worden alle vergaderingen gehouden in café Mallens. Niet alleen de vergaderingen vinden daar plaats, maar ook alle wedstrijden worden daar vóór- en nábesproken. V.C.B. heeft dan immers nog geen cantine.
In de jaren 1970 tot 1977 is Pater Monaldus van den Broek, de plaatselijke pastor van de parochie Biezenmortel, voorzitter van V.C.B. In die tijd groeit bij bestuur en leden langzaam het verlangen naar een eigen cantine. Maar de club wil ook omhoog in het Brabantse voetbal en wenst een betere speelgelegenheid.
Het bestuur vindt dat de accommodatie, gezien de tijd en de aanwas van leden, onvoldoende is meegegroeid.
Daarom besluit de vereniging in 1972 bij de gemeente subsidie aan te vragen voor renovatie van het bestaande

10-08-1974 het nieuwe sportpark wordt geopend door de voorzitter T. Dobbelsteen.

terrein, een uitbreiding van het complex en de bouw van een cantine. Op de vele verzoeken om de situatie te verbeteren reageert de gemeente met de oplossing dat V.C.B. maar op het sportpark van Udenhout moet gaan voetballen. Voor V.C.B. is deze oplossing niet aanvaardbaar.

Dan pakt het bestuur de zaken flink aan. De club wil in Biezenmortel blijven en gaat op zoek naar een geschikt terrein. Na vergeefse pogingen van het bestuur om elders in Biezenmortel een groter sportcomplex te realiseren slaagt het bestuur er in het huurcontract van 1963 met 20 jaar te verlengen en de oppervlakte zelfs uit te breiden tot 2½ ha. Op dat terrein is ruimte voor de aanleg van twee voetbalvelden en een trainingsveld. De huurder mag opstallen aanbrengen, zodat er gelegenheid is voor de bouw van een clubhuis.

Een bevriende tuinarchitect maakt een indelingsplan voor de speelvelden. En bouwkundig architect B.W.J.M.Schellekens uit ‘s-Hertogenbosch tekent het clubgebouw annex kleedgelegenheid. In het eerste ontwerp van dat gebouw plaatst hij de lange gevel van de cantine parallel met Roeltjesdijk. Bij de verdere planvorming tekent hij het gebouw met de smalle zijde langs de weg.
Ondertussen wordt er druk overlegd met de gemeente en wordt er bij de raadsleden druk uitgeoefend om tot goedkeuringen te komen. Het ingediende plan omvat de aanleg van twee voetbalvelden, een trainingsveld en de bouw van een cantine met drie kleedkamers en één kleedruimte voor de scheidsrechter.
In 1973 geeft de gemeente vergunning af voor de aanleg van het nieuwe sportpark “Roeltjesdijk”. Ze zegt een jaarlijkse bijdrage toe in de kosten van de bouw en een garantie voor de daartoe aangegane lening van f.40.000.=. Voorwaarde is

Hymne aan A.G.van Iersel

In het jubileumboekje bij gelegenheid van het 25-jarig bestaan van V.C.B. staat het navolgende citaat:

“De Firma van Iersel en Zn, met aan het hoofd vader Janus van Iersel, werd in 1961 aangezocht als verhuurder van grond voor het aanleggen van een voetbalveld. Misschien wel aangemoedigd door het enthousiasme van zijn zonen, verpachtte Janus zijn grond aan V.C.B. voor een aantal jaren.

Dit aantal jaren liep uit, want tot op de dag van heden zijn de verpachter en de pachter niet van naam veranderd. Janus hield zelf de velden in het oog door de functie van consul te vervullen. Dit was een baan, hem op het lijf geschreven, daar hij met zijn bedrijf meer met grond te maken had dan wie ook.

De sportvelden van V.C.B. zijn nog steeds, als 25 jaar geleden, gevestigd aan de Roeltjesdijk, gelegen langs de Biezenmortelsestraat, met het verschil, dat het terrein is uitgebreid van 1 veld naar 2 velden, met cantine, trainingsveld en parkeerterrein.

De firma van Iersel staat hoog in het vaandel geschreven bij de vereniging. Zij deden en doen nog steeds veel goeds voor ons. Bestuur en leden geven veel blijk van waardering. Dit blijkt wel uit het volgende: Janus kreeg bij de opening van ons nieuwe complex in 1974, een legpenning van Udenhout en tevens de titel ‘ereburger’. Wij spreken de hoop uit dat alle leden van verleden, heden en toekomst, de man wiens naam vanaf de oprichting met de club verbonden is, altijd in waardigheid zal verheffen, en dat de mensen die de, hopelijk nog vele, jubilea organiseren, er altijd even bij stil blijven staan, wat hij voor ons betekende. Want het is altijd zo, geen velden, geen voetbal. Ere wie ere toekomt.” Einde citaat.

een hoge mate van zelfwerkzaamheid van de leden van V.C.B.

In de zomer van 1973 begint de club in eigen beheer met de bouw van de cantine met kleedkamers en de aanleg van de speelvelden. Uit de vele eigen vaklieden van de club ontstaat een bouwploeg. Anderen zorgen voor verwarming, sanitair en elektriciteit. Er is 16 maanden hard aan getrokken; het kwam voor elkaar! De kosten van het bouwwerk zitten vooral in de aankopen van bouwmaterialen. Naast het clubgebouw komen er twee volwaardige speelvelden en een trainingsveld. Heel de club werkt mee aan het in orde brengen van deze nieuwe velden. Er verrijzen zelfs lichtmasten op het trainingsveld, waardoor er tijdens trainingen minder blessures ontstaan en er langer getraind kan worden.

A-junioren in 1992. Achterste rij: F. v. Gestel, J. v. Rooij, F. Mathijssen, J. v.d. Bijgaart, A. Brekelmans, K. Mathijssen, M. Schapendonk, H. Verhoeven. Voorste rij: B. Smolders, C. v.d. Hurk, M. v. Iersel, W. v. Heel, M. Vermeer, T. de Roy.

1994 de verbouwde kantine wordt geopend door de naam VCB te onthullen op de zijkant van de kantine door Burgemeester W. Dijkstra (Udenhout) onder toeziend oog van o.a. voorzitter A. Witlox.

Op 10 augustus 1974 wordt het eerste clubgebouw officieel geopend. Het bestuur is zo trots als een pauw. En Biezenmortel heeft er een horecabedrijf bij. De klus is geklaard dank zij de inzet van veel vrijwilligers. De nieuwe accommodatie zou in die opzet 20 jaar beeldbepalend zijn voor de club.

In 1975 vindt voor de eerste keer de jaarvergadering plaats in het clubgebouw. Vanaf die tijd is men niet meer aangewezen op een plaatselijk café of het bovenzaaltje van het gemeenschapshuis van Biezenmortel.

Tot de dag van vandaag is de kantine steeds in eigen beheer geweest, wederom dank zij de inzet van veel vrijwilligers.

Bij V.C.B. kun je geld witwassen

Jo Maas heeft vele jaren tijdens trainingsavonden in de cantine achter de bar gestaan. Jo ging na sluiting van de bar altijd naar huis met de baropbrengst op zak. Eén keer is het voorgekomen dat Jo vergeten was thuis het geld uit zijn overall te halen. De overall ging vervolgens de wasmachine in met geld en al. Toen Jo hier achterkwam sloeg de paniek in huize Maas toe. Met alle geweld werd de wasmachine opengemaakt. Achteraf bleek het papiergeld nog gewoon intact te zijn, maar het witwassen van geld was uitgevonden.

Verbouwing

"De Witte" als bodyguard

Anja Vugts 'deed' vele jaren bij thuiswedstrijden op zaterdag en zondag de kantine. Vaak ook op trainingsavonden. Na afloop moest Anja dan met haar geldkistje op haar brommertje alleen naar huis. Dat was natuurlijk niet zo veilig, want iedereen wist dat Anja dat werk deed en ze ging vanzelfsprekend altijd als laatste weg. Daarom wachtte "de Witte" altijd tot iedereen weg was en liep hij met haar mee tot ze veilig op straat was. Hij was haar bodyguard. Anja hoefde hem maar te roepen en hij was er.

Gedurende de jaren na de ingebruikname van het clubgebouw zijn er regelmatig kleine aanpassingen nodig. Zo moet er in 1981 dringend dakisolatie worden aangebracht om de kosten van de verwarming binnen de perken te houden.

Daarnaast is de toegangsweg naar sportpark "Roeltjesdijk" in de winterperiode nat en onberijdbaar. Er wordt bij de toenmalige gemeente Udenhout` aangeklopt voor subsidie voor wegverharding, maar daarvoor is geen geld. Helaas moet de club genoegen nemen met een provisorische vorm van wegverharding en een verbetering van het eigen par-

Terreinverzorging Jo Maas 1987

keerterrein. Het zou nog tot het jaar 2000 duren voordat, na de gemeentelijke herindeling, de gemeente Haaren een bevredigende oplossing uit zou voeren.

Na 20 jaar gebruik van de cantine is het gebouw niet meer geschikt voor het onderbrengen van de in ledental fors gegroeide vereniging. De accommodatie is hard aan vernieuwing toe. Het aantal kleedkamers zou van drie op vijf gebracht moeten worden, de douches en toiletten zijn verouderd en de keuken is dringend aan vernieuwing toe. Opnieuw wordt er met de gemeente gepraat.
In het speelseizoen 1992-1993 wordt al gesproken over nieuwbouw en wordt de bouwkundige M.van den Hoven uit Udenhout aangezocht om een tekening te maken. Als dan in 1993 na veel overleg het huurcontract van de terreinen met 10 jaar verlengd wordt zijn de kansen voor spoedige aanvang van de verbetering flink toegenomen.
Met behulp van subsidies, bijdragen van sponsors, een nieuwe geldlening en de baten van een loterij is er voldoende geld voorhanden om tot verbouwing over te gaan. In april 1994 start de verbetering en vergroting van de cantine. Dank zij de inzet van veel vrijwilligers komt in augustus 1994 het werk gereed. Er zijn nu vijf kleedkamers beschikbaar.

7 Jeugdvoetbal

Aanvankelijk in 1961 begonnen met senioren-voetbal start het jaar daarop de jeugdafdeling. Dat betekent dat er snel na de oprichting van V.C.B. door de jeugd al in competitieverband gevoetbald wordt. De eerste vijf tot zes jaar met nog maar 1 à 2 elftallen, wat natuurlijk de nodige problemen oplevert.

Omdat jeugdigen van alle leeftijden zich als lid aanmelden, ontstaan er jeugdelftallen van spelers met groot verschil in leeftijd. Het valt voor de leiders uit de beginperiode niet mee om een 'samenraapsel' van jongens in de leeftijd van 10-16 jaar in het gareel te krijgen en te houden.

C-junioren 1982. Achterste rij: J. v.d. Leur, T. v. Gorkom, R. v.d. Plas, R. Oerlemans, F. v. Honschoten, E. de Veer, M. pijnenburg, C. Heemskerk, J. Broeders. Voorste rij: P. Kuijpers, A. Beerens, J. v. Hommelen, J. Huiben, R. v. Honschoten.

Pas na 1968 kun je spreken van een flinke groei van de jeugdafdeling van V.C.B. Vanaf die tijd spelen minimaal drie elftallen mee in de competitie. Praktisch gezien is het natuurlijk bijzonder fijn dat zo veel jeugd hun favoriete sport met elkaar zo dicht bij huis kunnen beoefenen.
In die tijd gaan de jeugdelftallen en hun leiders nog op de fiets naar hun zaterdagse uitwedstrijden. Tijdens die tochten doen zich nogal eens wat leuke en minder leuke gebeurtenissen voor. De leiders hebben soms de nodige zorgen. Wel staat vast dat er onderweg veel is afgepraat en afgelachen.

Niet iedereen kent de organisatie van de jeugdcategorieën van een voetbalclub als V.C.B. Daarom volgt hieronder in het kort een overzicht van de groeperingen naar leeftijdsopbouw.
De jongste categorie zijn de F-puppies in de leeftijd tussen 6 en 8 jaar. Die groeien door tot E-pupillen (8-10 jaar) en verder tot D-pupillen (10-12 jaar). Daarboven komt de categorie junioren, onderverdeeld in C-junioren (12-14 jaar), B-junioren (14-16 jaar) en A-junioren (16-18 jaar).
De leden boven de 18 jaar horen thuis in de categorie senioren.

Zoals overal in Nederland begint het jeugdvoetbal ook in Biezenmortel op de straten. Daar trapt menigeen zijn eerste balletje. Tot 1976 moest je in Biezenmortel 8 jaar zijn

Altijd nuttig voor de club
Vroeger werd de jeugd wel eens naar V.C.B. gelokt, wanneer het voetbal afgelast was. Dan zei men dat het toch doorging. Als je bij het clubhuis aankwam kon je pennen gaan verkopen, of kerstkaarten of lucifers. De opbrengst was dan onder andere voor de bestrijding van de boktor in de cantine.

F-puppies 1992-1993. Achterste rij: J. Oerlemans, J. v.d. Bersselaar, R. v. Kempen, R. v. Gestel, H. v.d. Bersselaar. Voorste rij: R. Maas, E. Maas, R. Bertens.

F-puppies 1980. Achterste rij: E. Smits, M. Vorselaars, D. Schonkeren, M .v.d. Hurk, J. Knippels. Voorste rij: M-J. v.d. Pas, R. Bastings, S. v.d. Leur, J. v. Strien, E. v. Raak, M. v. Iersel.

Meisjes-elftal 1995. Achterste rij: L. Oerlemans, J. de Laat, J. Moonen, W. Maas, P. Scheffers, A. Bertens. Voorste rij: M. Klijn, K. Bertens, M. Brabers, L. Bertens, I. v. Vugt.

om bij de grootste club van Biezenmortel te mogen spelen. Dat verandert in 1976 als de jeugdleider Fake van Honschoten op het idee komt om ook voor voetballertjes vanaf 6 jaar een elftal op te richten. Hij noemt dit groepje de F-puppies, ook wel F-jes genoemd. De puppies kennen niet het gebruikelijke elftal, maar een zevental. Deze spelers spelen dwars over de helft van het veld, omdat het hele veld veel te groot is voor deze korte beentjes.

Voor deze jeugdigen uit de 70-er jaren is dit dé grote kans om eerder aan het competitiespel te mogen ruiken. Eerst moet er natuurlijk getraind worden, voordat de spelertjes tussen de witte lijnen mogen komen. Daarna mogen F-jes enige wedstrijdjes voetballen. Gewoonlijk spelen de jongens op zaterdagmorgen.
Een van de hoogtepunten van de F-pupillen uit de begintijd is een grote wedstrijd ter gelegenheid van de opening van de nieuwe accommodatie van Uno Animo te Loon op Zand. Deze wedstrijd was op zondagmiddag. Het is voor deze spelers, dat zijn dus jongetjes van 6 jaar, een belangrijke gebeurtenis met al dat publiek langs de lijn.

We volgen de F-pupillen in hun lange carrière tot de overgang naar de categorie van de senioren. Na twee jaar spelen komen de F-pupillen een treetje hoger. Ze gaan over naar de E-tjes (de E-pupillen). Deze groep speelt al beter voetbal. Er wordt al wat meer getraind op specifieke voetbaltechnieken.

De E-pupillen spelen ook met kleine goaltjes en ook dwars over de helft van het veld en met zeven tegen zeven. Die opzet veroorzaakt wel een drukte op dat kleine veldje, maar de speler ontwikkelt daardoor eerder techniek in zijn spel. Op het eind van het seizoen nemen de E-pupillen deel aan

Een nieuw tenue voor de jeugd
De jeugd van V.C.B. heeft nu een geweldig tenue, geschonken door een van de vele sponsors. Een jeugdleider herinnert zich: "Vroeger tikten we overal wat op de kop, hier een paar sokken, daar een broek en ergens anders weer een oranje shirt en dan voetballen. Wij zijn reuzeblij met de nieuwe outfit".

een paar toernooitjes. Dit was altijd een groot feest, want dan kregen de jongens wat zakgeld van hun ouders mee, een zak met witte broodjes en twee blikjes limonade. De dag kan dan niet meer stuk.

De volgende stap is de overgang naar de D-pupillen. Vanaf dat tijdstip moeten de spelers het hele veld gebruiken; dit is wel even wennen na jaren op één helft te hebben gespeeld. De jonge spelers rennen het hele veld over. Hun leiders vinden dat goed voor de longen. Maar de tongetjes hangen wel dikwijls op de schoenen.
Een leuk detail is wel, dat de eigen keeper en ook die van de tegenstander veel te klein zijn om zo'n grote goal goed te kunnen verdedigen. Een slimme oplossing daarvoor is het aanbrengen van de zogenaamde puppie-lat. Deze lat wordt met twee haken ongeveer op 60 cm onder de echte lat gehangen. Zo hebben de keepers een iets grotere kans de bal te stoppen.
Maar de regels veranderen. Tegenwoordig moeten de keepers de hele gaol verdedigen.

Maar aan alles komt een eind. De D-pupillen worden ouder en komen dan in de categorie C-jeugd.

Officieel heten ze dan C-junioren. De eerder gevormde elftallen blijven bij V.C.B. eigenlijk altijd intact. Dat komt vooral omdat er niet zo veel jeugd uit een bepaalde leeftijdsgroep voorhanden is. Daardoor blijven bijna altijd dezelfde spelers in een elftal.
Soms gaat een speler de club verlaten en laat dan een lege plaats in het elftal achter. Dan is het vaak moeilijk om weer een speler van de vereiste leeftijd aan te trekken, om weer in het volgende seizoen met minimaal twaalf (liever nog dertien of veertien) spelers van start te gaan.
Het prettige van zo'n elftal is, dat de speler daardoor altijd tot een vriendenelftal behoort. Het nadeel is dat de betere spelers min of meer belemmerd worden in hun groei.
In vergelijking met andere verenigingen is die groeibelemmering te betreuren. Andere clubs hebben vaak twee of drie elftallen in dezelfde leeftijdscategorie. De leiders kunnen de betere spelers bij elkaar brengen en op een hoger niveau laten voetballen. Daardoor ontstaat er onderling een gezonde drang om in het eerste elftal te mogen

F-puppies 1988. Achterste rij: R. Bertens, J. v. Iersel, R. Scheffers, W. v. Rooy, I. v. Vugt. Voorste rij: I. v. Iersel, P. Bertens, P. Maas.

Tijdens de voorwedstrijd van de wedstrijd van VCB-SSS tegen Feyenoord.

spelen. Deze concurrentie ontbreekt jammer genoeg bij V.C.B.; het spel verbetert daardoor te weinig.

Na de C-junioren volgt de overgang naar de B-junioren. Op deze leeftijd worden de jongens soms wat baldadiger; er worden regelmatig wat woorden gebruikt, die op een voetbalveld niet thuis horen.
Ook zijn de jongens in staat op eigen wijze geregeld het bloed onder de nagels van hun leiders en trainers uit te halen. Dat geeft soms aanleiding tot wat irritatie. Straffen is vaak moeilijk; de trainer of leider kan de boosdoeners wel naar huis sturen of voor enkele wedstrijden schorsen, maar daarmee straft hij het hele elftal. Er zijn immers vaak maar net genoeg spelers om een elftal op te stellen.
In deze periode, als je 15-16 jaar bent, kijk je als B-junior hoog op tegen de spelers van het eerste elftal. Als dan enkele van deze spelers jouw elftal willen trainen, is dat een

stimulans om je streken te bedwingen. De junior zal zijn uiterste best doen om te laten zien dat hij aardig kan voetballen.

Vanuit de B-jeugd volgt de doorgroei naar de A-jeugd. De A-jeugd (A-junioren) mag bij V.C.B. op het hoofdveld spelen. Dat voelt wel heel apart aan, ook al is er bijna nooit publiek om de spelers aan te moedigen. De A-jeugd is min of meer de sluis naar het eerste elftal van V.C.B. Op het einde van het speelseizoen is de voetbalopleiding van de jeugdigen achter de rug en levert het kleine Biezenmortel weer een lichting 'jonge' senioren af.

De trainingen zijn niet gemakkelijk, omdat de trainers en leiders vaak vrijwilligers zijn zonder een trainingsopleiding. Dit was vanaf het begin een probleem bij V.C.B. De laatste jaren is er hard aan gewerkt om dat op te lossen. Een recent in samenwerking met N.K.S. opgezette cursus heeft veel verbeteringen opgeleverd. Tevoren hadden reeds enkelen een trainingscursus bij de KNVB bevolgd.

Opening kantine 10-08-1974.

8 Veteranenvoetbal

Al kort na de oprichting van de voetbalclub ontstaat er in 1965 spontaan een groepje leden en begunstigers dat als veteranen met of zonder regelmaat recreatief wil gaan voetballen. Velen van hen hebben veel betrokkenheid getoond bij de oprichting van de club en hebben zelf hun handen uit de mouwen gestoken om de club levensvatbaar te maken. De ledenvergadering heeft geen bezwaren tegen de oprichting van veteranenvoetbal in het clubverband van V.C.B.

Veteranenelftal 1992. Achterste rij: W. v. Helvoirt, W. de Jong, P. v. Iersel, J. Verhoeven, M. Nelissen, A. v. Gestel, W. Brekelmans. Voorste rij: J. v.d. Broek, H. Picard, J. Stams, A. v. Gils, T. Dobbelsteen, H, Hendriks.

In dat jaar 1965 melden zich als eerste veteranen Jan Maas, Jan van den Bijgaart, Jan Verlouw, Jan Staps, Frans de Weijer, Jo Maas, Toon van den Elzen en Jos van Hal. De V.C.B.-oudjes spelen de eerste jaren in vrije competitie regelmatig tegen clubs van het St.Elisabethziekenhuis, Huize Assisië, Brabants Dagblad, supermarkt A&O te Tilburg, het gemeentepersoneel van Udenhout en enkele veteranen uit Ammerzoden.

Jan Maas is actief betrokken bij de start van het veteranenelftal van V.C.B. Hij speelt zelf vele jaren in dat elftal. In het begin is hij de motor van deze club door wedstrijden te organiseren en afspraken te maken met de tegenstander. Hij doet dat met volle inzet en overtuiging. In die tijd had nog niet iedereen telefoon om berichten door te geven. Bij zijn wekelijkse rit door Biezenmortel in zijn functie als contributieophaler vraagt hij aan zijn medespelers of zij die komende zaterdag willen 'voetbollen'.

Gedurende vele jaren spelen de veteranen 'wild' voetbal. Er is geen regelmaat, er is geen competitie. De

2e elftal 1994. Achterste rij: F. Kuypers, R. Maas, R. Maas, T. v. Vugt, T. Mallens, P. Maas, E. Kuypers, E. de Laat. Voorste rij: G. Moonen, P. Moonen, P. v.d. Hurk, Heuvelmans, T. v. Gorkom, J. Beerens, E. v. Beurden.

laatste jaren spelen zij onder aansturing van de KNVB tegen veteranen-elftallen van clubs uit de omgeving, zoals Taxandria, Voetbalvereniging Helvoirt, Essche Boys en Beerse Boys. Het gaat de veteranen niet direct om de punten. Zij zijn niet te lui om op het veld hun beste beentje voor te zetten, maar het plezier na afloop van de wedstrijd in de cantine is voor de meeste spelers zeker zo belangrijk. Hun slogan “veteranenvoetbal is recreatievoetbal” brengen zij heel toepasselijk in praktijk

Begonnen met een achttal leden in 1965, zakt dat getal na enkele jaren terug tot bijna nul. Kennelijk hebben ze te weinig adem of ze hebben last van hun buikjes. In 1976 komt het veteranenvoetbal opnieuw tot leven. Hoewel ze niet goed weten wanneer zij precies zijn opgericht, vieren zij in 1988 hun 12½ jarig bestaan. Maar ook dan blijft het niet goed gaan. Het ledental valt weer terug en stijgt daarna weer.
Anno 2001 kan het team veteranen putten uit een sterkte van zeker 18 leden. Het V.C.B.-team speelt vaak tegen veteranen-teams van de verenigingen uit de directe omgeving. Elke zaterdag om 16.00 uur staan de sportieve heren te trappelen om er weer tegenaan te gaan!

Jan Maas, vrijwilliger van het eerste uur
Als een der eersten meldt Jan Maas zich in 1961 aan als lid van V.C.B. Hij is een van de vrijwilligers van het eerste uur. Vanaf het moment van de oprichting in 1961 tot aan zijn overlijden in 1984 heeft Jan zich als vrijwilliger ingezet voor de club.

Jan is degene die vanaf het begin wekelijks bij alle leden de contributie op gaat halen; hij levert de ontvangst keurig in bij de penningmeester Ties Mallens. Ties zegt als

eerste penningmeester weinig 'trammelant' te hebben gehad met de financiën. Jan was zeer accuraat in zijn werk.

Jan Maas is na 1961 al snel een vertrouwd gezicht in Biezenmortel omdat hij naast de contributie ook de wekelijkse lotto-formuliertjes gaat ophalen. Dat moest toen nog wekelijks gebeuren. Jan gaat op de fiets door weer en wind, het hele winterseizoen lang. Daaraan heeft hij zijn bijnaam Jan Lotto overgehouden.
De deelnemers aan de lotto kunnen wekelijks voorspellingen doen van de uitslagen van de voetbalwedstrijden in de eredivisie en de eerste divisie van de landelijke voetbal-competitie op de eerstvolgende zondag. Elke lottodeelnemer kan voor een bedrag van f.1.50 meespelen. Als de speler 6 of 7 van de voorspellingen correct heeft ingevuld dan wint hij een geldbedrag. Een gedeelte van de opbrengst is voor de plaatselijke voetbalclub. Op deze wijze heeft Jan voor V.C.B. vele jaren lang vele guldens bij elkaar gefietst.
Op zijn bezoekadressen liggen bij zijn komst niet altijd de formuliertjes gereed. Dat betekent wachten totdat de deelnemer zijn voorspellingen heeft opgeschreven. Zijn vrijwilligerswerk moet hem ontzettend veel vrije tijd gekost hebben.

Jan Maas

Behalve voor het ophalen van de contributie en de lotto-formuliertjes fietste Jan nog rond voor het ophalen van de contributie van BIMO. BIMO is de plaatselijke judoclub. In sommige gezinnen moest hij voor alle leden iets regelen: vader voor de lotto, enkele kinderen voor het voetbal en weer andere kinderen voor de contributie van BIMO.

Maar dat is niet alles. Jan staat bij alle thuis-wedstrijden van V.C.B. bij de entree om de entreegelden in ontvangst te nemen.

Vanaf 1970 tot 1984 maakt Jan deel uit van het bestuur. Hij is dan de tweede penningmeester. Van Jan is bekend dat hij geen prater was, maar wel een doener, een echte vrijwilliger die veel ideeën van het bestuur uitvoerde. Jan was zeer betrokken bij het wel en wee van V.C.B. Pas na zijn vrij plotseling overlijden in 1984 is duidelijk geworden hoeveel werk Jan heeft verzet voor de club. Daarvoor veel dank.

kampioenschap dames elftal 1989-1990. Achterste rij: L. v. Iersel, S. v.d. Broek, J. de Laat, N. v. Gorkom, M. v. Loosbroek, K. v. Hooft, M. v. Gorkom, W. v. Strien, B. v. Rooij, M. Nelissen. Voorste rij: N. v. Raak, J. v.d. Broek, M. v. Rijswijk, P. v. Haaren, B. Veraa, H. v. Rooij, E. v. Iersel, C. v. Hooft, M. v. Rooij.

Eerste meisjeselftal 1983. Achterste rij: N. v. Gorkom, J. v.d. Broek, J. de Roy, S. v. Beurden, E. v. Iersel, L. v. Iersel, S. v.d. Broek, S. v. Iersel. Voorste rij: M. v. Rijswijk, C. v. Hooft, M. v.d. Bijgaart, I. Verhoeven, H. v. Rooij, N. Schrama, A. v. Hooft.

9 Meisjes/Damesvoetbal

Op veel plaatsen beheerst voetbal het dagelijks leven in hoge mate. Voor de jongeren is het voetballen een wekelijks terugkerende roes, een verslaving waar men niet meer buiten kan. In zijn oorspronkelijke vorm is het voetballen een mannenspel. Het op sensatie beluste publiek bestaat ook voornamelijk uit mannen. Zo ook in Biezenmortel. Maar, wat niemand had verwacht, zo'n twintig jaar geleden zien we in Biezenmortel ook meisjes- en damesvoetbal ontstaan.

Het begin moeten we zoeken in de jaren 1980 of 1981. Een paar fanatieke achtjarige meiden wil graag gaan voetballen, gelijk hun fanatieke broertjes en buurjongens. De meiden stappen naar het bestuur van V.C.B. en vragen medewerking om te komen tot de vorming van een meisjesteam. Aanvankelijk vindt het bestuur het idee lachwekkend, maar uiteindelijk mogen de meisjes gaan proberen een team bij elkaar te krijgen. Dat lukt wonderwel heel snel en zo gebeurt het dat er ook meisjes, gestoken in een V.C.B.-shirt, gaan voetballen. Het eerste seizoen (1981-1982) wordt er alleen vriendschappelijk gespeeld. In het seizoen 1982-1983 wordt het team ingeschreven bij de K.N.V.B. en gaat de meisjesclub van V.C.B. van start in een competitie voor meisjesvoetbal. Vanaf dat moment gaan de meisjes mee doen in het 'echte werk'!

Omdat er nog niet zoveel meisjesteams in KNVB-verband voetballen, worden ze samen met jongensteams ingedeeld in één poule. De jongensteams vinden het vaak (meestal) minderwaardig om tegen meisjes te voetballen. De meiden worden al voor de wedstrijd uitgelachen en tijdens de wedstrijd met zo hoog mogelijke cijfers 'ingemaakt'.

De meisjes nemen dit alles voor lief want zij willen gewoon voetballen.

Het valt niet mee in het begin. Uiterst vernederende uitslagen van 18-0, 16-0, 11-1 komen vaak voor. Maar ondanks deze nederlagen blijven de meiden plezier houden in deze sport. De groei zet door. Na enkele jaren bestaan er binnen V.C.B. zelfs twee meisjesteams, waarvan er één al spoedig als damesteam moet gaan spelen. Immers meisjes vallen al onder de senioren als ze 16 jaar zijn; bij de jongens duurt de juniorenperiode tot hun 18e jaar.

Na jarenlange trainingen komt de nodige speelervaring. Door het meisjeselftal wordt op 29 april 1989 een topprestatie geleverd. Het team bereikt dan de bekerfinale. Helaas verliest het elftal de finale met 1-0, maar het halen van de bekerfinale is voor het team net zo belangrijk als de eindoverwinning.

Door de jaren heen komen en gaan er vele speelsters. De meisjes worden dames en zo blijft er tenslotte één damesteam over, waarmee in 1990 een kampioenschap wordt behaald. Het kampioensfeest wordt een feest met brokken. In de grote vreugde komen zij tijdens de rit terug naar Biezenmortel ongewild terecht in een kettingbotsing, waarbij drie auto's uit Biezenmortel betrokken zijn. Het lachen verandert dan in huilen, maar in de cantine aangekomen klaart de lucht snel op, als een echte sponsor voor het eerst in het bestaan van het team nieuwe trainingspakken uitdeelt aan de speelsters. Het geluk kan niet op als een paar jaar later een promotie naar de vierde klasse bereikt wordt.

Gedurende al die jaren blijft het damesteam vrijwel geheel bestaan uit Biezenmortel-dames. Soms is er hulp nodig van buiten, zoals uit Tilburg, Berkel-Enschot, Oirschot of Oisterwijk.
Later komt er bij V.C.B. weer een meisjesteam bij. Die jongeren zijn inmiddels vanwege hun leeftijd al weer overgegaan naar de damesklasse. Inmiddels bestaat er bij V.C.B. al twintig jaar meisjes- en damesvoetbal, waarbij altijd opgewekt en vrolijk gespeeld wordt.

Anno 2001 is er één damesteam en zijn er twee meisjes-zeventallen. Het damesvoetbal bij V.C.B. is steeds populairder geworden en er zijn nu zelfs binnen de club vrouwelijke trainers met een echt trainerscertificaat. De dames zijn het bestuur erg erkentelijk voor de toelating tot de club. Maar naast de inzet van het bestuur zou dit damesvoetbal niet mogelijk zijn geweest zonder de voortdurende vrijwillige en enthousiaste inzet van haar leiders en trainers in de afgelopen twintig jaar.

Bestuursleden van verleden en heden:

Naam	*functie*	*termijn*	*zittingsduur*
C. van Zon	voorzitter	61-62	1 jaar
M. Coppens	luid bestuur/voorzitter	61-65 en 67-69	6 jaar
J. Coolen	penningm./voorzitter	66-69	4 jaar
M. Mallens	penningmeester	61-65	4 jaar
W. Mallens	bestuurslid	61-63	2 jaar
B. Derks	secretaris	61-64	3 jaar
Vorstenbosch	bestuurslid/secretaris	63-65	2 jaar
J. Verlouw	bestuurslid	64-72	8 jaar
W. Kersten	bestuurslid	65-66	1 jaar
P. van Tersel	secretaris	66-69	3 j aar
Joh. Kuijpers	penningmeester/bestuurslid	66-67	1 jaar
F. Berkelmans	jeugd afgevaardigde	68-70	2 jaar
J. Berkelmans	jeugd afgevaardigde	68-70	2 jaar
J. Maas	bestuurslid/afd.tot-lotto	70-84	14 jaar
J. Broeders	bestuurslid	69	1 jaar
M. v.d. Broek	voorzitter	70-76	6 jaar
J. van Rijswijk	secretaris	70	1 jaar
P. Brekelmans	secretaris	71- 75	4 jaar
A. Dobbelsteen	vice-voorz./penningmeester voorzitter	70-91	21 jaar
F. van Honschoten	jeugdsecretaris	72- 78	6 jaar
B. van Tersel	bestuurslid/secretaris	72-85	13 jaar
T. Kroot	wedstrijdleider	73-88	15 jaar
P. Veraa	vice-voorz./activiteitencomm.	76-81	5 jaar
A. Smits	penningmeester/jeugdsecr.	77-82 en 88	6 jaar
A. van Vugt	bestuurslid	74- 75	2 jaar
P. v.d. Brand	jeugdsecretaris	79-82 en 87-88	6jaar
W. van Kempen	vice-voorz./activiteitencomm.	82-88	6 jaar
B. van Rooij	penningmeester	83-88	5 jaar
A. Heemskerk	jeugdsecretaris	83-87	4 jaar
M. Nelissen	jeugd afgevaardigde	85-88	3 jaar
L. van Tersel	secretaris	86-90	4 jaar
H. Vermeer	penningmeester/onderhoud	88-98	10 jaar
H. Verlouw	competitieleider	88-heden	
K. Maas	jeugdsecretaris	88-89	1 jaar
A. van Gils	secretaris/onderhoud	88-96	8 jaar
T. van Gorkom	onderhoud/penningmeester	91-93	2 jaar
J. Pijnenburg	activiteiten/penningmeester	91-99	8 jaar
A. Witlox	voorzitter	91-99	8 jaar
R. Maas	jeugdsecretaris	93-heden	
H. van Rijswijk	activiteiten/secretaris/horeca	94-heden	
M. van Gemert	secretaris/penningmeester	95-heden	
E. Coppens	voorzitter	99-heden	
K. Mathijssen	activiteiten	97-heden	
M. van Iersel	onderhoud	99-heden	

10 V.C.B.-jeugd gaat internationaal

Het bestuur van V.C.B. heeft zich altijd flink ingespannen voor de jeugdige leden van de club. Om dat meer vorm te geven is binnen het bestuur iemand aangewezen als jeugdsecretaris en jeugdleider. Deze jeugdsecretaris houdt zich binnen en buiten het bestuur feitelijk alleen bezig met de jeugd. Niet alleen met de administratieve kanten van het voetbal, maar ook met andere activiteiten zoals het houden van een jaarlijkse zomerkampweek buiten Biezenmortel. De kampweken zijn ontstaan in het begin van de 70-er jaren. De deelnemers zijn altijd vol lof geweest over hun kampweek.

Reünie A-jeugd. Achterste rij: H. Verlouw, G. v. Doveren, K. Maas, F. v. Honschoten, K. Bertens, H. Vermeer Voorste rij: J. Verkooijen, R. Maas, P. Brekelmans, F. v. Doveren, P. v.d. Brand, H. Mallens.

De in 1972 aangestelde nieuwe jeugdsecretaris Fake van Honschoten komt al spoedig na zijn aantreden tot de slotsom dat een kampweek weinig te maken heeft met voetbal. Hij is meer voorstander van jeugdtournooien omdat deze volgens Fake meer met voetbal te maken hebben.
Fake krijgt de kans voor zijn pupillen jeugdtoernooien te organiseren. Het eerste toernooi is in de geboorteplaats van Fake, namelijk in Borculo; daar wordt ook overnacht. En doordat V.C.B. zelf jeugdtoernooien organiseerde, wordt de V.C.B.-jeugd vanzelfsprekend uitgenodigd voor toernooien bij andere verenigingen. Dit zijn voor de jeugd altijd leuke activiteiten geweest en dit is anno 2001 nog zo.

Door die toernooien heeft de A-jeugd en de B-jeugd zelfs een paar interlands gespeeld. Dit op uitnodiging van de partnergemeente Weisskirchen in het voormalige West-Duitsland. Die gemeente was toen in vriendschap verbonden met Udenhout, wat over en weer diverse uitwisselingen opleverde. In dat kader nodigt de Duitse jumelagecommissie in 1975 de A-jeugd en de B-jeugd van V.C.B. uit voor een bezoek aan Weisskirchen. Onder leiding van Fake van Honschoten gaan die twee groepen voor deelname aan een jeugdtoernooi naar Duitsland. Vanzelfsprekend horen daar nog enkele leiders met hun vrouwen of vriendinnen bij. Het gezelschap gaat met de bus op pad naar die gemeente, zo'n 3 a 4 uur rijden vanuit Biezenmortel. Daar aangekomen vindt voor de spelers een zeer gastvrij onthaal plaats in het gemeenschapshuis. Zij krijgen daar wat te eten en te drinken. Ze slapen die nacht thuis bij de ouders van hun tegenstanders. Ieder moet die avond op zoek naar de jongen of zijn ouders, om bij hen die nacht te gaan slapen. In het gastgezin worden de jongelui ook vriendelijk ontvangen.

Tijdens de "vossenjacht" 1997. M. v. Stiphout als "beer" in het hertenparkje.

De Biezenmortelse jongeren hebben geluk in Weisskirchen want het is daar kermis. Dat betekent dat ze die avond Weisskirchen bij nacht mogen zien, een onverwacht verzetje onder begeleiding van de gids uit het gastgezin. Maar bij de kermis aangekomen zoekt de V.C.B.-jeugd direct elkaar weer op. De eerste reden is de taalbarrière met hun gastheren, de tweede reden is dat de jongens van Weisskirchen allen nuchter willen blijven voor de wedstrijd tegen V.C.B., daags daarna om 10.00 uur. De V.C.B.-ers houden daar natuurlijk geen rekening mee, dat hebben ze nog nooit gedaan; het is voor hen immers een uitstapje.
De dag erna om 10.00 uur in de ochtend moet er gevoetbald worden, maar enkele spelers komen niet opdagen. Achteraf blijkt dat de afwezigen die morgen nog een rondleiding hadden gekregen in de wijnkelder van een der ouders. Begrijpelijk dat de jongelui het lekkere goedje niet afslaan en flink aan de 'Weinprobe' hebben meegedaan. Dat was ze ook aan te zien.

Geheel onverwacht wint de jeugd van V.C.B. toch nog de wedstrijd tegen hun gastheren. Misschien komt dat omdat hun rechtsbuiten Frans van Dinther pas nieuwe schoenen had gekocht, waarmee hij een wereldgoal maakt. Helaas blijkt bij thuiskomst dat Frans zijn nieuwe schoenen in Weisskirchen heeft laten staan!
Ook de leiders van de groep hebben het in Weisskirchen goed naar hun zin gehad. Ze hadden er evenwel niet op gerekend dat pater Monaldus op die zaterdag nog naar Weisskirchen zou komen met enkele feestgangers. De pater had dat weekend immers gereserveerd voor de trouwerij van een van de vaste V.C.B.-leden. Bij afwezigheid van de pater hadden sommige jongens en meisjes van de leiding zich in dat vreemde land voorgedaan alsof ze man en vrouw waren. Dan mochten ze bij elkaar slapen. Onverwacht komt toch nog de pater. Hij kende zijn discipelen en besliste anders. Voor die jongens werd het een nachtje slapen in de sla.

Tijdens de terugreis naar Biezenmortel worden er over en weer grappen en moppen verteld. In de bus is het een gieren van het lachen. Sommigen krijgen nog buikpijn van het lachen als ze er aan terugdenken.
Het jaar daarna komt Weisskirchen in Biezenmortel voetballen. Ze worden die avond en nacht opgevangen in het gemeenschapshuis.

11. Het jaarlijks Pinkstertoernooi

Dit jaar (2001) viert V.C.B. het 40-jarig bestaan. In dat jaar vinden tevens het 25e pinkstertoernooi, het 10e damestoernooi en het 19e jeugdpinkstertoernooi plaats. Het eerste pinkstertoernooi dateert van 1977. Het belangrijkste doel is een toernooi te organiseren voor alle mannen van 16 jaar en ouder uit Biezenmortel en oud-leden van buiten Biezenmortel. Een ander doel is, om in navolging van het toen nog lopende zomertoernooi in Udenhout, er een gezellige en sportieve dag van te maken. Bovendien is een toernooi een mooie gelegenheid om eventueel nieuwe leden aan te trekken. Dit laatste is beslist niet de belangrijkste reden, veel belangrijker is de gezelligheid en de sportiviteit.

De organisatie verdeelt de deelnemers in elftallen uit de diverse buurten van Biezenmortel. Vaak gebruikt men voor het elftal de naam van de buurtvereniging. De leden en

een "zevental" tijdens het jeugdtoernooi op Pinksterzaterdag in 1999. Achterste rij: B. Scholze, L. Brekelmans, R. Leeuwenstijn, L. Mallens, D. v. Berkel, H. Mallens. Voorste rij: P. Brekelmans, B. v.d. Loo, J. Oerlemans.

Jeugdpinkstertoernooi 1987. P. Moonen met de beker, toekijkend: M. Schapendonk en E. Raaijmakers.

De trampolines en het luchtkussen voor de jeugd tijdens het Pinksterweekend

oud-leden die buiten Biezenmortel wonen, worden in beginsel ingedeeld bij de buurten waar ze geboren zijn of gewoond hebben. Het evenement vindt plaats op pinksterzondag.

De wedstrijden vangen aan om 9.00 uur in de ochtend en worden op de beide voetbalvelden gespeeld. Elke wedstrijd duurt twee maal twintig minuten. De deelnemers spelen in poules van twee keer vier elftallen. Deze wedstrijden gaan door tot en met de finale rond drie uur.
De elftallen zijn vooraf enigszins geselecteerd op sterkte. Zo mogen er in een elftal van een seniorenteam maar zeven actieve V.C.B.-leden meedoen. Leden vanaf 35 jaar gelden als niet actief. Op deze wijze tracht de organisatie de sterkte van de diverse elftallen gelijkelijk te verdelen, om daardoor de competitie onderling te versterken en het kijkgenot te vergroten.
Op die pinksterzondag loopt er parallel met het senioren-toernooi ook een damestoernooi. De dames voetballen in zeventallen over de helft van het veld en ook hier geldt dat iedere dame boven de 16 jaar mee mag doen.

Na afloop van het toernooi is er ‘s avonds een feest voor alle V.C.B.-ers en belangstellenden in de grote tent die

1998, play-back tijdens de feestavond na het Pinkstertoernooi. V.l.n.r. M. v. Iersel, J. Broeders, P. v. Gemert.

Grotere jeugd tijdens jeugdpinkstertoernooi in 1993. Achterste rij: J. Bertens, P. v. Vugt, J. Huiben, P. Scheffers, W. Maas, J. de Laat, F. Moonen, R. Scheffers. Voorste rij: M. v. Doveren, A. v. Doveren, J. v. Iersel, G. v. Iersel, C. Versteijnen.

dan op het trainingsveld staat. Vaak worden deze dagen, zeker bij mooi weer, bezocht door veel inwoners uit Biezenmortel en ver daarbuiten. Het loopt niet zelden uit op een soort reünie. Sommige oud-spelers blijven tot op 'hoge' leeftijd ook 's avonds naar de feesttent komen voor het gezellige feest, waar ze vele oude bekenden tegenkomen. Het feest dat tot in de kleine uurtjes duurt, wordt de laatste jaren nog verder opgevrolijkt doordat er door diverse leden een playback-act ten tonele wordt gebracht.

Het seniorentoernooi wordt jaarlijks voorafgegaan door een jeugdpinkstertoernooi. Dat vindt altijd plaats op de zaterdag vóór Pinksteren. De laatste jaren is daar 's avonds ook een discoavond voor de jeugd aan toegevoegd.
Aan het jeugdtoernooi mogen alle kinderen van Biezenmortel mee doen, zowel leden als niet-leden, maar ook alle kinderen tot 16 jaar van oud-leden van V.C.B.
De kinderen worden in drie groepen verdeeld: van 5-7 jaar, van 8-10 jaar en van 11-15 jaar.

Als de jongens eenmaal 16 jaar zijn verlangen ze er naar om mee te mogen doen aan het senioren pinkstertoernooi op zondag. De meisjes gaan dan over naar het damestoernooi. De diverse jeugdelftallen krijgen de namen van de grote Nederlandse clubs, zoals Ajax, Feyenoord, PSV en Willem II. Gemiddeld doen er op zo'n dag 100 tot 150 kinderen mee. Jongens en meisjes komen gemengd in een elftal. Ook hier wordt gekeken naar de sterkte en worden de actieve voetballers/sters gelijk verdeeld over de elftallen.

In de beginjaren van het jeugdpinkstertoernooi is het enkele malen voorgekomen, dat de kinderen de wedstrijden op het veld speelden met een gesloten vuistje. Bij navraag bleek, dat het kind van zijn moeder enkele dubbeltjes en kwartjes had meegekregen om wat lekkers en limonade te kunnen kopen. Maar als je zo op je geld moet passen kun je natuurlijk niet ontspannen voetballen, dus van toen af is dat anders georganiseerd. Ieder kind ontvangt 's morgens bij aankomst na betaling van f.2,50 een kaart met tegoedbonnen voor een paar bekertjes limonade, een mars, een ijsje en chips. De kaarten zijn op naam gesteld, dus weghalen heeft geen zin, want iedereen kent de kinderen. Zo hoeft niemand meer met zijn dubbeltjes over het veld te rennen.

Op deze toernooidagen draait de organisatie en het werk voornamelijk op vrijwilligers, scheidsrechters, grensrechters en op de begeleiders en begeleidsters van de jeugdteams op zaterdag.
De voorbereidingen van deze dagen geven vanzelfsprekend het nodige werk; dit wordt door diverse commissies uitgevoerd. Er zijn ondertussen na zoveel jaren goede draaiboeken voor deze evenementen opgesteld, maar toch moet elk jaar alles goed en zorgvuldig voorbereid worden.
Bij deze activiteiten is elk lid van de V.C.B.-familie op een

gezellige manier in touw. Het plezier van samen bezig zijn is belangrijker dan het winnen.

Spannende wedstrijd V.C.B.1 - Jong Brabant

Het seizoen 1996/1997 verloopt voor V.C.B.1 met horten en stoten. Na een iets mindere start wint de ploeg uiteindelijk de derde periode en gaan ze de nacompetitie in met als tegenstanders Dussense Boys uit Dussen en Jong Brabant uit Berkel-Enschot. De eerste wedstrijd van de nacompetitie gaat tussen Jong Brabant en Dussense Boys waarbij Jong Brabant een ruime overwinning behaalt. Daarna is het de beurt aan V.C.B. met een uitwedstrijd naar Dussense Boys. Deze werd door V.C.B. nipt gewonnen. Door de ruime overwinning van Jong Brabant op Dussense Boys moet V.C.B. dus van Jong Brabant winnen om te promoveren. Deze wedstrijd wordt een thuiswedstrijd op tweede pinksterdag 1997. Het is een stralende dag met de zon hoog aan de hemel. Omdat met Pinksteren het traditionele pinkstertoernooi bij V.C.B. loopt, staat de feesttent voor dat toernooi nog op het trainingsveld van V.C.B. Het vergt enige uitleg aan het leidende trio om niet de indruk te wekken dat V.C.B. al zeker is van een overwinning.

Voorgrond: H. Verlouw en J. Couwenberg na de promotiewedstrijd en het afscheid van Huub van het eerste elftal, mei 1997.

de euforie bij de promotie naar de 5e klasse in 2000. Achterste rij: J. v.d. Sande, H. Verhoeven, P. Moonen, H. de Jong, H. Verhoeven, M. v. Iersel, T. de Roy, B. v. Hooft, G., Burgmans, M. v. Gestel, J. v. Vugt, P. Moonen, M. Bertens. Voorste rij: M. v. Gemert, F. Mathijssen, C. Moonen, P. Bertens, P. v. Vugt, J. v. Rooij. Voorgrond: J. Adams.

Trainer Joost Couwenberg van V.C.B.-1 is als altijd zeer fanatiek. Hij wil altijd winnen en zeker tegen Jong Brabant. Eerder in het seizoen was de uitwedstrijd in Berkel-Enschot door V.C.B. gewonnen en de thuiswedstrijd in Biezenmortel door Jong Brabant. De rivaliteit bij die wedstrijden is steeds zeer groot, omdat het kleine V.C.B. tegen een 'reus' als Jong Brabant moet spelen. Vóór de wedstrijd krijgen de spelers in de kleedkamer nog een 'pep-talk' van Joost. Hij verwijst naar het feit dat Jong Brabant reeds het gehele promotiefeest heeft geregeld inclusief een buffet en disco. Jong Brabant waant zich al bijna gepromoveerd. Er hoefde alleen nog maar afgerekend te worden met V.C.B.;

dat zien zij meer als een formaliteit. Ook waren de spelers van Jong Brabant de dag ervoor samen uitgegaan om het teamgevoel te verhogen. Bij V.C.B. echter gaat bijna de voltallige selectie elke zaterdag samen op stap.

Na de opwekking van Joost beginnen de spelers van V.C.B aan de warming-up. Tijdens de warming-up beginnen de eerste supporters al op het complex binnen te stromen. Als de wedstrijd begint staan er zo'n 400-500 supporters langs de lijn. De wedstrijd begint met een aantal kansen over en weer. In de eerste helft komt V.C.B. op 1-0 door een goal van Frank Mathijssen. Met deze stand gaan de ploegen de rust in. In de rust wijst trainer Joost erop dat Jong Brabant nu wel moet komen, willen ze nog een kans op promotie behouden. V.C.B. moet daarom zeer scherp blijven spelen. Ook in de tweede helft komen er over en weer een aantal kleine kansen. De spanning blijft aanwezig. Immers indien Jong Brabant gelijk zou maken zouden zij promoveren. Vijf minuten voor tijd kan Henri Verhoeven op een lange bal van André Maas (keeper) de bevrijdende stand 2-0 scoren. Als het laatste fluitsignaal klinkt is de vreugde bij de spelers, trainer, leider en supporters niet te beschrijven. En Jong Brabant druipt met hangende pootjes af.
Het feest dat daarna volgt in de nog aanwezige feesttent gaat door tot in de late uurtjes. Door het beschikbaar stellen van diverse fusten bier zijn alle consumpties voor de feestgangers gratis. De volgende dag heeft de selectie het feest nog eens dunnetjes overgedaan. Als 'dank' voor bewezen diensten wordt Joost Couwenberg later in de Zandleij gegooid.

12 Andere activiteiten

Voetbalvereniging V.C.B. is opgericht met het doel in verenigingsverband te gaan voetballen. Maar daar blijft het niet bij. In Biezenmortel bestaan maar een paar verenigingen die jeugdige personen iets te bieden hebben. Het zijn de voetbalvereniging V.C.B., Scouting Nederland en de jeugdafdeling van de plaatselijke tennisclub. Omdat de voetbalvereniging de grootste is van deze drie, is V.C.B. langzaam meer activiteiten gaan ontplooien. Hierna zijn er een aantal nader omschreven.

De Dribbelkrant

V.C.B. heeft een eigen clubblad met de welluidende naam “Dribbelkrant”. De eerste krant verschijnt in januari 1980. In dat jaar komt er iedere maand een uitgave van 16 pagina’s. De naam “Dribbelkrant” is ontstaan tijdens de jeugddropping van 1979. Daarbij was een van de vragen om een naam te verzinnen voor een clubblad dat V.C.B. uit wil gaan geven. Een groep van zes meisjes van de lagere school bedachten de naam “Dribbelkrant”. Als prijs voor het bedenken van de naam ontvingen zij een aantal gezelschapsspelen.
De inhoud van de Dribbelkrant bestond uit verslagen van de diverse elftallen, standenlijsten, bestuursmededelingen, aankondigingen van allerlei activiteiten en uitleg van voetbalspelregels.
In de 2e jaargang verschijnt voor het eerst krant met oranje kaft. Dat is in 2001 nog zo. In 1983 komt er bij gelegenheid van het pinkstertoernooi zelfs een speciale editie van de “Dribbelkrant”. Helaas verdwijnt de krant in het seizoen 1983-1984.

Jeugdkamp 1997

J. Couwenberg (trainer) wordt als dank voor bewezen diensten in de Ley gegooid. v.l.n.r.: M. v. Gemert, G. v. Iersel, M. v. Asseldonk, W. Maas, J. v. Vugt, M. v. Iersel, M. Bertens, F. v.d. Kinderen, G. v. Heel en Joost zelf.

3 aug. 2000. Wedstrijd tussen FC. Den Bosch en VCB. Achterste rij: grensrechter J. v. Vugt, scheidsrechter A. v. Gils, grensrechter P.v.d. Brand, spelers van FC Den Bosch. Voorste rij: F. Mathijssen, B. v. Hooft, K. Mathijssen, J. Vugts, M. v. Gestel, W. den Ouden, J. Adams, H. Verhoeven, F. den Ouden, P. v. Vugt, M. Bertens.

Ter ere van het 25-jarig jubileum van V.C.B. in 1986 komt er weer een clubblad uit, maar dit is maar een eenmalige editie. De volgende editie van het clubblad laat op zich wachten tot het pinkstertoernooi van 1988. Jarenlang verschijnt alleen bij dat toernooi een clubblad.

In het seizoen 1997-1998 gaat dat veranderen. De senioren activiteitencommissie besluit dan om de “Dribbelkrant” nieuw leven in te blazen. Tijdens de nieuwjaarsreceptie op 4 januari 1998 presenteert de commissie de nieuwe Dribbelkrant. In dat jaar verschijnen er 4 uitgaven, met nog afzonderlijk het blad voor het pinkstertoernooi. Twee jaar later wordt het aantal edities uitgebreid tot 6 per jaar, zodat er geen extra editie voor het pinkstertoernooi nodig is.

De inhoud in de nieuwe Dribbelkrant is niet veel gewijzigd ten opzichte van de allereerste uitgave. Nog steeds staan er de verslagen in van de diverse elftallen,

bestuursmededelingen, diverse activiteiten en ander voetbalnieuws. Het blad is wel dikker geworden. Door moderne technieken heeft het herboren blad een ander gezicht en het taalgebruik van de leden is in de loop der jaren veranderd. Enkele steeds terugkerende rubrieken zin “Persoonlijk”, waarbij een V.C.B.-lid gevraagd wordt te reageren op een aantal vragen en “Geef de Pen door”.

Droppings voor senioren

Zo’n dertig jaar geleden is de vereniging begonnen met de organisatie van droppings, alleen voor de senioren. De deelnemers worden daarbij op verafgelegen plaatsen gedropt, nadat ze in geblindeerde veewagens daarheen zijn vervoerd. Plaatsen als Diessen en aan de andere zijde van het Drongelenskanaal komen vaak voor. De deelnemers moeten in zo kort mogelijke tijd in Biezenmortel zien terug te komen. De start en de finish zijn uiteraard bij ‘de Malles’. De chauffeur van de veewagen maakt er echt een sport van om

bij het afscheid van T. Dobbelsteen als voorzitter VCB. P. Monaldus v.d. Broek speldt hem de KNVB-onderscheiding op, juli 1991.

ze ergens te droppen waar ze heg noch steg kennen. Dus in de middle of nowhere.
De deelnemers worden door de organisatie in groepjes verdeeld. Om de paar minuten mag er een groep vertrekken. De eer om als eerste 'binnen' te zijn heeft eveneens een wedstrijdelement in zich. Met name de gebroeders van Vugt gaan er tegenaan en laten zich niet tegenhouden door greppels, sloten en weilanden met of zonder beesten. Als ze maar eerst waren. Het is wel eens gebeurd dat ze in de wei achtervolgd werden door een boze stier; geen ramp, ze beschouwen het wegrennen voor de stier als een extra conditietraining!

Droppings voor de jeugd

Omstreeks 1970 is de vereniging begonnen met de organisatie van droppings, alleen voor de senioren, dus voor de leden boven de 18 jaar. Vanaf het jaar 1982 worden er ook droppings voor de jeugd georganiseerd, meestal in november, de laatste jaren in het voorjaar. Iedere jeugdige in Biezenmortel mag meedoen.
De deelnemers worden daarbij in drie klassen ingedeeld:
Klasse 1: de groepen 2-3-4 van de basisschool
Klasse 2: de groepen 5-6-7-8 van de basisschool
Klasse 3: jeugdigen vanaf de basisschool t/m 17 jaar.
De klassen 1 en 2 vertrokken om 18.30 uur en klasse 3 om 19.30 uur. De start en finish zijn vanaf de kantine van V.C.B. Na afloop is er voor iedereen erwtensoep.

De deelnemers worden vervoerd in geblindeerde veewagens; daarbinnen is het altijd dolle pret. Voor de plaats van dropping wordt door de leiding van V.C.B. dankbaar gebruik gemaakt van de Drunense Duinen. De spanning, het donker, vaak kou en regen en het laat nog buiten zijn zorgen

voor een spannende, maar ook gezellige avond.
In de veewagen op weg naar de startplaats hebben de meesten nog een grote mond. Maar eenmaal buiten en in groepjes verdeeld wordt het vaak anders. Om de 5 minuten mag er een groepje starten. De kinderen (en ook sommige leiders) blijken vaak erg gedesoriënteerd en plotseling krijgt het hele droppen toch een eng kantje. De kinderen met hun levendige fantasie maken het vaak nog een graadje erger, door achter elke boom een beer of een spook te verwachten. De leiders hadden dan vaak handen te kort om ieder kind een hand te kunnen geven, want die hand van die leider bleek dan toch heel geruststellend te zijn. Dit duurde tot ze op bekend terrein kwamen, dan kwam de bravoure weer boven en was natuurlijk niemand echt bang geweest.

De kinderen mogen van tevoren hun eigen groepje samenstellen. Zij kunnen dus met vriendjes en vriendinnetjes lopen.
Elke groep krijgt een lijst mee met vragen en een paar opdrachten. Deze moeten tijdens het lopen worden beantwoord en uitgevoerd. Er zijn wat actuele vragen, vragen over voetbal en opdrachten zoals breng vijf bladen mee van vijf verschillende bomen, of de grootste dennenappel.

Jeugdkamp

Zeven jaar geleden zijn enkele vrijwillers van V.C.B. begonnen met de organisatie en begeleiding van een jaarlijks terugkerend jeugdkamp. Dat evenement vindt plaats in de herfstvakantie van vrijdag ± 18.00 uur tot de daaropvolgende zondag 17.00 uur. Alle F- tot en met D-pupillen mogen deelnemen. Er zijn diverse locaties om te overnachten, o.a. bij boerderij Denissen, camping Duinoord of op het V.C.B.-terrein.

Aug. 1984 voor de wedstrijd van een combinatie van VCB-SSS tegen Feyenoord. Achterste rij: onbekend, J. Bos, R. Gullit, I. Nielsen, A. Hoekstra. Voorste rij: J. v. Rooij, S. v.d. Leur, S. Moonen, K. Mathijssen, F. Mathijssen, W. v.d. Leur, M. v. Iersel, P. v. Gemert, T. de Roij, E. Raaijmakers(op de rug), S. v.d. Bijgaart, J. v.d. Bijgaart (hurkend)

1991 drie ex-voorzitters van VCB: v.l.n.r. T. Coppens, P. Monaldus v.d. Broek, T. Dobbelsteen.

Het dagprogramma voorziet in allerlei buitenspelen voor de deelnemers, ‘s avonds zijn er gezelschapsspelen. Een topper was een busreis naar een Ajax-wedstrijd op zondagmiddag.

De spanning en de gezelligheid tijdens het kamp zijn voor de jeugd heel belangrijk.

Sinterklaasfeest

De jaarverslagen van de club maken diverse malen melding van
een uitbundig gevierd sinterklaasfeest. Het is een der activiteiten voor groot en klein die kleur geven aan een vereniging in een kleine gemeenschap.
De eerste melding van een sinterklaasfeest dateert van 1970. Dat feest wordt gehouden in het café van Ties Mallens en is alleen bedoeld voor de senioren-leden. Als na 1974 V.C.B. beschikt over een eigen cantine komen er ook aangepaste sinterklaasmiddagen voor de jeugd. Voor zover bekend was de eerste sinterklaasmiddag op 3 december 1976 voor de pupillen en een dag later op 4 december voor de kinderen van de leden.
Deze sinterklaasdagen zijn een jaarlijks terugkerend evenement in het clubhuis van V.C.B.

Spooktocht voor kinderen

Een paar jaar geleden heeft de vereniging eens een spooktocht georganiseerd. De deelnemers hebben de tocht als erg gezellig en spannend ervaren.
Er was een van tevoren uitgezette route en daarlangs zaten op verschillende plaatsen “spoken”. Deze hadden zich soms in een boom verstopt of in het struikgewas en konden je ontzettend laten schrikken. Sommige leden hadden in het bos een heksenstopplaats gemaakt. Daar kreeg je een heksendrankje en moest je een heksendans doen voor je verder mocht. Er waren zelfs volwassen V.C.B.-leden die deze tocht niet durfden te lopen. Maar degene die hem wel liepen hadden de grootse lol.

Auto-oriëntatierit

Sinds 1990 organiseert V.C.B. rond de feestdagen in december of januari een auto-oriëtatierit. De deelnemers worden langs mooie Brabantse plaatsjes gestuurd met opdrachten en vragen. De start en finish van de rit zijn uiteraard bij de kantine van V.C.B.
Vanzelfsprekend gaan na afloop van de rit verliezers en winnaars met elkaar heftig in discussie over de antwoorden op de vaak lastige vragen.

Carnaval

Naast voetballen neemt V.C.B. initiatieven om extra activiteiten te organiseren voor de leden en de inwoners van Biezenmortel. In 1965 wordt door de club in het Gemeenschapshuis het eerste carnavalsbal georganiseerd. Gedurende 5 jaar blijft V.C.B. de organisatie van dit feest; daarna is de organisatie overgenomen door de carnavals-

Achterste rij: J. Raaijmakers, T. Hamers, A. Bouw, T. v. Vugt, F. Berkelmans, W. Massuger. Voorste rij: G. v. Doveren, R. Coppens, P-H. v. Kessel, R. Scheffers, H. Vugts.

08-02-86. Een van de eerste gekostumeerde wedstrijden met Carnaval tussen een elftal van VCB en een elftal van 't Gommelen. V.l.n.r. C. v. Rijswijk, T. Dobbelsteen, H. v. Hooft, J. Scheffers, P. Kroot(Prins carnaval).

vereniging “de Kleuven”. De naam “de Kleuven” is afkomstig van het eerste carnavalsfeest bij V.C.B., waar de oud-voorzitter Cees van Zon de historische woorden sprak: “Kleuven zedde en harde kleuven zulde blève”.

Het clublied van V.C.B.
Bij het behalen van een kampioenschap en bij feesten in het clubhuis, klingt veelvuldig het clublied van V.C.B.

V.C.B. dat is een clubje
staat overal bekend
bij storm en bij regen
is V.C.B. present

Al schieten ze tegen de paal
al schieten ze tegen de lat
dan zeggen onze spelers
we hebben pech gehad

Maar op het éinde van de wedstrijd
staat V.C.B. bovenaan
maar op het éinde van de wedstrijd
staat V.C.B. bovenaan

Vrijwilligersfeesten

V.C.B. drijft als vereniging op de inzet van vele vrijwilligers. Als dank voor hun trouwe inzet vindt er jaarlijks een feestelijke bijeenkomst plaats. De eerste jaren wordt het vrijwilligersfeest gegeven in een bowlingcentrum in Tilburg. Vanaf 1977 vindt dat evenement ieder jaar plaats in de kantine op sportpark “Roeltjesdijk”.

Kantinebeheerster H. v. Rijswijk.

Tijdens het jeugdkamp oktober 2000. Achter staand: S. Melis en H. Schapendonk. Achterste rij: M. Schapendonk, J. Bertens, L. Kuijpers, J. Schoenmakers, B. v. Balkom, L. Schapendonk, M. Maas, B. Scholze, A. Bertens. Voorste rij: T. v. Esch, F. Schapendonk., R. Mallens, J. Kuijpers, L. Mallens.

Tijdens de survival voor de jeugd mei 2000. v.l.n.r. R. v. Gestel, Y. Melis, E. v. Gemert.

Biezenmortelsesdag

Zoals de meeste verenigingen in Biezenmortel draagt ook V.C.B. een steentje bij aan de Biezenmortelse dag. Ieder jaar is de club vertegenwoordigd met een tentje, waar spelletjes gedaan kunnen worden. In samenwerking met anderen worden andere activiteiten georganiseerd.

Tijdens de "vossenjacht" 1994. Staand: J. Adams, zittend G.v.Iersel.

Diverse activiteiten

De club is verre van uitgeput als het gaat om het bedenken van activiteiten voor jong en oud. Zo kent de club kaartavonden, bingospel, selectiefeesten, “Super Elf-feesten”, piekenavonden, darttoernooien, tafeltennis, spijkerslaan en bierfietsen.

Vrienden Club Biezenmortel
De oud-voorzitter Ad Witlox kijkt met plezier terug op het 40-jarig bestaan van V.C.B. Hieronder volgt een gedeelte uit zijn uitvoerige felicitatie aan de jubilerende vereniging.

“Na ongeveer negen jaar voorzitterschap van V.C.B. ben ik geneigd om als reactie op een terugblik van deze periode de afkorting V.C.B. te veranderen in ***Vrieden Club Biezenmortel****.*
Want het geeft een fijn gevoel als je een groep jonge mensen, die in hun leven ook als vrienden en vriendinnen met elkaar omgaan, op gelijke wijze hun favoriete sport ziet beoefenen. Het besturen binnen deze vereniging heb ik dan ook nooit als moeilijk ervaren, het tegendeel is waar.

Binnen de club is steeds gewerkt aan het opbouwen van een goede sfeer, bereikt via diverse uiterst spannende maar noodzakelijke activiteiten. In het bestuur was het hoogspanning, allerlei enerverende en tijdrovende acties werden opgezet. Ik zal er enkele noemen: contractverlenging met de eigenaar van de grond, privatisering van het onderhoud bij de gemeente Udenhout, het aannemen van een nieuwe sfeertrainer Joost Couwenberg, het opzetten van de grote loterij, de

enorme verbouwing van het clubhuis, uitbreiding van het trainingsveld met licht-installatie, nieuwe ballenvangers, maar ook de nieuwe opzet in het kantine-gebeuren. Er kwam een biljart, een kinderhoek, reclameborden rond het veld, een TV in de kantine, een magnetron en een frites-pan. Het was fantastisch. Iedereen kent nog de tijd van de oranje ballonnen en de spandoeken bij de uit- en thuiswedstrijden van VCB-1.

Na de gemeentelijke herindeling was er een periodiek en plezierig contact met de drie zuster-verenigingen in de gemeente Haaren en kon ik bij deze gemeente een nieuw investerings-plan indienen teneinde hiervoor de diverse subsidies binnen te halen. Op dit moment ziet U de resultaten van het overleg met de gemeente Haaren, op een uitstekende wijze afgehandeld door de inmiddels gekozen opvolger, Eugène Coppens. Hij heeft inmiddels ook zijn visitekaartje afgegeven: nieuwe afrastering om het hoofdveld, nieuwe licht-installatie, verharding van de toegangsweg met parkeerstrook, een groot aantal nieuwe reclameborden. Ook een nieuwe entree, drainage en in de toekomst misschien een tribune.

Tot slot wil ik na deze terugblik over mijn VCB-periode het bestuur en alle leden, alsook trainers en de zo belangrijke vrijwilligers een gezellig jubileumfeest toewensen, veel succes voor de toekomst en wat mij betreft het was fijn om bij jullie te zijn."

Colofon

Dit boekje is tot stand gekomen door een samenwerking van Voetbalclub Biezenmortel en Stichting Heemcentrum ‘t Schoor.

Eindredactie:
Frans van Iersel

Lay-out en grafische vormgeving:
Wim Maarse

Fotomateriaal:
De in dit boek opgenomen foto’s zijn afkomstig uit het eigen archief van Voetbalclub Biezenmortel en uit de persoonlijke collectie van enkele leden en oud-leden van V.C.B.

Oplage:
De oplage van dit boek is 750 exemplaren.

CIP-gegevens Koninklijke Bibliotheek, Den Haag
Iersel, F.van
40 jaar V.C.B.
ill. Voetbalvereniging V.C.B., Biezenmortel:
Gemeente Haaren
ISBN nummer: 09-801585-9-3
Trefwoord: Biezenmortel

Technische realisatie:

Drukkerij Elka B.V. Tilburg

40 jaar

V.C.B.

1961-2001